

Laba diena!

Aš, Vytenis ALEKSANDRAITIS, jau per 4 metus archyvuose tyrinėjantis Juozo Krikštaponio biografijos peripetijas, čia žemiau visiems išvardintiems adresatams pateikiu idėją, kad per 2029 m. Pasaulio lietuvių sporto žaidynes Jonavoje J. Krikštaponis būtų paskelbtas istorine Garbės asmenybe. Tai būtų geriausias jam istorinis atsidėkojimas už jo, kaip ir, sąmoningą biografijos suklastojimą (sveiku protu negalima suvokti apie „tyrime“ klaidas), kai jam „apkaltinti“ pateikiami liudininkai, neigiantys jo buvimą Baltarusijoje. (Turbūt buvo manyta, kad LYA archyvas nebus prieinamas visuomenei?)

Todėl čia apie 22 psl. ir per 55 dokumentų bei vaizdų paveikslėlių apimtyje parengiau analizę, kurią pavadinau:

**„Juozo Krikštaponio fenomenas:
nuo tarpukario sporto čempiono
iki hibridinio karo taikinio“**

Pateikiu ir kas į jį taikosi.

Tiesa, teko labai skubėti, nes jau šiomis dienomis vyksta Lietuvoje triukšmas dėl Ukmergėje bandymo jam pašalinti paminklinį akmenį, nors 2024-03-25 Regionų administracinis teismas tai uždraudė.

Gali būti pašalintas paminklas per apsimestą „būtinybę“ renovuoti Skverą. Tačiau, nagrinėdamas renovavimo projektą, tik ką aptikau, kaip ir sąmoningą projektinę provokaciją atliktą, suprojektuojant pavėsinę, taip, kad būtų išsityčiota iš paminklo. Manau, kad tą pavėsinę galima buvo ir kitoje vietoje suprojektuoti ir nesityčioti iš Didvyrio atminimo, protestavusio prieš nacizmą ir kovojusio prieš komunizmą.

Tą paminklą statė nuo sovietų labai nukentėję jo artimieji, kurių jau gyvų nėra. Tas paminklas pažymėtas visuose vakarietiškuose pasaulio žemėlapiuose. Ir jeigu jo neliks, kaip per apgaulę buvo panaikintas jo vardo aikštės pavadinimas, pašventintos monsijoro A. Svarinsko, tai, manau, kad Lietuva gali būti nesuprasta, jei ir toliau bus tyčiojamosi iš ypatingo pavyzdžio asmenybės! Tokios patyčios gali ir jaunimui sukelti abejingumą Tėvynės gynybos srityje ir visą tai labai negražiai NATO sandraugoje atrodysime. Todėl jau ne pirmą kartą bandau išdėstyti per naujai aptiktus niuansus taip:

Pamąstymui: pasibaigus Žiemos olimpinėms žaidynėms ir jau suėjus 4-iems metams nuo karo pradžios Ukrainoje.

Jonavos, laimėjusios teisę 2029 m. surengti XIII-tąsias Pasaulio lietuvių sporto žaidynes savivaldybės merui *Mindaugui Sinkevičiui*, Lietuvos Tautinio olimpinio komiteto prezidentei *Dainai Gudžinevičiūtei*, Švietimo, mokslo ir sporto ministrei *Ramintai Popovienei*, **prašomo prisidėti prie minėtų XIII-tųjų Pasaulio lietuvių sporto žaidynių su edukacine jaunimo parengimo programa** Juozo Krikštonio skvero numatytame sutvarkymo projekte Ukmergės merui *Dariui Varnui*, buvusiam Ukmergės merui, *Rolandui Janickui*, Ukmergės rajono laikraščio „**Gimtoji Žemė**“ vyr. redaktorei *Loretai Ežerskytei*, su J. Krikštonio teta - Švietėja, Prezidento Antano Smetonos seserimi *Julija Smetonaite* po 1940 m. birželio 14 d. trėmimų viename Rešiotų lageryje kalėjusio *Altaro Meerio Taico* anūkui - Ukmergės rajono Žydų bendruomenės pirmininkui *Artūrai Taicui*, Sporto universiteto rektorei prof. dr. *Dianai Rėklaitienei*, to paties universiteto sporto istorijos lektoriui, šių eilučių autoriaus 1989 m. diplominio darbo temoje: „*Pertvarkos ir Tautinio Atgimimo kūno kultūros problemos Jonavoje*“ recenzentui *Sauliui Kavaliauskui*, Vytauto Didžiojo universiteto rektorei prof. dr. *Inetai Dabašinskienei*, to paties universiteto, Sporto istorijos lektorei doc. dr. *Daivai Majauskienei*, Sporto muziejaus direktorei dr. *Ilonai Petrokienei*, buvusiam olimpiečiui, Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinių okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti sekretoriato vadovui *Ronaldui Račinskui*, Olimpinei ir pasaulio čempionei, Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkei *Laurai Asadauskaitei-Zadneprovskienei*, Jonavos Sporto centro direktorei dr. *Jūratei Stanislovaitienei*, Ukmergės kraštotyros muziejaus direktorei dr. *Daivai Tereščenko*, Ukmergės Vlodo Šlaito bibliotekos vedėjai, dr. *Sigitai Astikienei*, Lietuvos mokslų akademijos prezidentui prof. akadem. *Vytautui Nekrošiui*, LR ministrei pirmininkei *Ingai Ruginienei*, LR Prezidento vyriausiajai patarėjai *Jolantai Karpavičienei*, Laisvės kovų ir valstybės istorinės atminties komisijos pirmininkui *Dariui Jakavičiui*, LRT generalinei direktorei *Monikai Garbačiauskaitei-Budrienei*, LRT Tarybos pirmininkui prof. *Mindaugui Jurkynui*, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro generaliniam direktoriui dr. *Arūnui Bubniui*, LR Istorijos instituto direktoriui *Aurimui Švedui*, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos pirmininkui *Linui Ladygai*, LR Krašto apsaugos ministrui *Robertui Kaunui*, Panevėžio vyskupui emeritui *Jonui Kauneckui*, Ukmergės Šventųjų apaštalų Petro ir Povilo parapijos klebonui - kun. dek. *Raimundui Kazaičiui*, NUORAŠAI: LR Seimo pirmininkui Juozui Olekai, Seimo frakcijoms, visuomeninėms organizacijoms, muziejams, istorikams, žiniasklaidai

buvusio sąjūdininko Jonavoje, trenerio, keliautojo-kraštotyrininko-tyrinėtojo, o tai pat tyrusio Juozo Krikštonio biografijos peripetijas Vytenio ALEKSANDRAIČIO

P R A Š Y M A S – INFORMACIJA

Lietuvoje (Jonavoje) 2029 m. vyksiančių XIII-tųjų Pasaulio lietuvių sporto Žaidynių kaip istorinę simbolinę asmenybę paskelbti 1935 m. Pasaulio lietuvių kongreso varžybų nugalėtoją ir protestuotoją prieš nacizmą bei Pasipriešinimo prieš antrąją sovietinę okupaciją organizatorių Juozą Krikštonį, kaip vieną iš šių Žaidynių simboliu pradininku, nes kongrese buvo aptarinėjamos surengti 1938 m. pirmąsias Žaidynes.

1 pav.: šią nuotrauką atrado garsiojo Sibiro tyrinėtojo-tremtinio ir 1863 m. sukilėlio Jono ČERSKIO provaikaitis, politinio kalinio

sūnus-architektas ir istorijos tyrėjas *Robertas Čerskus*, kuris šią nuotrauką pavadino: „*Iškilas Lietuvos tarputaikės lengvaatletis, būsimasis Aukštaitijos partizanų vadas (Lietuvos Respublikos prezidento A. Smetonos sesers sūnus), j.*

lt. Juozas Krikštaponis (1912–1945) stumia rutulį už 13 metrų ribos, per 1935 m. Lietuvos lengvosios atletikos pirmenybes, kurios vyko PLP Karo mokyklos stadione, Aukštojoje Panemunėje. (Sporto Naujienos, 1935 08 14, 4 p.)“

Šių eilučių autorius papildo, kad pagal R. Čerskų TARPUTAIKĖS periode Lietuvos čempionatai vadinosi Pirmenybėmis ir pagal I. a. federacijos statistiką, skirtą šios Sporto karalienės 100-memečiui, iš tiesų 1935 m. čempionate (pirmenybėse) Juozas KRIŠTAPONIS (jis savo vedybų metu buvo pakeitęs asmenvardį, jį viena raide patrupinęs) rutulio stūmimo rungtyje parodė 13,09 rezultata, aplenkęs savo bendramokslį - vėliau tapsiančią garsiąją Atgimimo legendą *Leoną Puskunigį* (tai pirmosios lietuvaityės-planetos rekordininkės *Birutės Zalagaitytės-Kaledienės* trenerį). Tačiau tame čempionate-pirmenybėse J. Krikštaponis buvo antras - čempionu tada tapo *Juozas Budrevičius*, pasiekęs 13,15 rezultata. Bet kitais 1936-ais metais Juozas Krikštaponis tapo čempionu 6-iais cm. aplenkęs žymų Raguvėlės dvarininką Vladą Komarą, kurios sūnus, gimęs 1940 m., buvo tapęs 1972 m. Miuncheno olimpinių žaidynių olimpinio čempionu taip pat rutulio stūmimo rungtyje. Tada iš Sovietų Sąjungos geriausiai pasirodęs *Rimantas Plungė*, buvo susidraugavęs su Lietuvoje gimusiu olimpinio čempionu. Tada *Rimantą Plungę* treniravo du kartus Sovietų Sąjungos rekordininku buvęs *Algimantas Baltušnikas* (šių eilučių autoriaus dėstytojas), kurio trys dėdės kovojo Juozo Krikštaponio vardo būryje ir žuvo, o vienas iš jų (Vienuolis) jam vadovavo. Be to, A. Baltušnikui LVKKI metimų teoriją dėstė minėtas Leonas Puskunigis. Galima manyti, kad į minėtą 1935 m. Pasaulio lietuvių KONGRESĄ išrinko J. Krikštaponį (jei teisingai suprantas? [straipsnis, kurį galima pasididinti su J. Krikštaponio raiškiausiu portretu](#)), nes jis buvo kariuomenėje vienas iš Fizinio lavinimo instruktorių-pradininkų, besitreniravęs savarankiškai, ir buvo du kartus Lietuvos čempionu disko metime, aplenkdamas savo vyresnį mokslo draugą - sporto legendą *Stasį Šačkų*. Be to, J. Krikštaponis, karių fizinio ugdymo srityje galėjo labai bendrauti ir su savo giminaičiu generolu Stasiu Raštikiu, kuris, dar būdamas Kariuomenės štabo viršininku, labai rūpinosi kariu fizinio parengimu. Tai dar reikia tirti. Todėl galima manyti, kad po Laikinosios vyriausybės (LLV) išvaikymo, J. Krikštaponis-Krištaponis galėjo pasitraukti iš bataliono. Tai gali patvirtinti ir tas faktas, kad žydų suėmimams-trėmimams į Viljampolės getą, vykdytu rugpjūtyje, jo 2-osios kuopai vadovauja jau ne J. Krikštaponis, o J. Juodis. Be to, *J. Krikštaponis protestuoja prieš nacizmą Ukmergės restorane, numesdamas načį su visa kėde* tik dėl to, kad nacių įžeidė kaimietį-senuolį. Toks, kaip ramaus būdo Teisę išmanančio (istorikų nuslėpta, kad J. Krikštaponis buvo VDU Teisės fakulteto III-čio kurso klausytoju) spontaniškas poelgis byloja ne tik, kaip Karininko savigarbos demonstraciją, bet ir kažkokio psichologinio šoko būseną įrodo, kaip, galimai prasidėjusios dėl Holokausto baisumų Ukmergėje? Mat, daug J. Krikštaponis sportavo su Makabi klubo nariais čempionatuose (tai matosi iš protokolų) ir jo giminaitis generolas S. Raštikis nuo LLV su vokiečių vadovybe nesėkmingai derėjosi dėl žydų žudynių nutraukimo - jam įsakė vokiečiai nesikišti ir išvaikė LLV. Gal todėl galima paaiškinti J. Krikštaponio psichologinę frustracijos būseną, kai nebeliko nieko kito, kaip načį numesti su visa kėde? **Tą momentą dar reikia tyrinėti, ne tik istorikams, bet ir psichologams, ir net Sporto psichologams.** Todėl J. Krikštaponis "Baltarusijoje" būti ne kaip negalėjo, nes jis, galimai, tada galėjo būti kalinamas. Juolab, *paskutinių tyrimų archyvuose duomenys neigia išgalvotą jo "Baltarusijoje" buvimą*. Tie duomenys buvo ne kartą teikti istorikams, ir jų delsimas-tylėjimas nesuprantamas

Toks šios pavyzdžiausios Lietuvoje asmenybės paskelbimas bus geriausiu atsiprašymu už jo sąmoningą šmeižimą, nes jam „apkaltinti Rudenske ...“, apie jį Istorijos instituto paruoštoje Pažymoje buvo sudėti liudininkų protokolai, kurie neigė šio asmens Baltarusijoje buvimą. Todėl, **atsivertę tokius liudijimus, „istorikas“ ir Instituto vadovybė privalėjo nutraukti apie šį asmenį Pažymos rašymą.** To jiems nepadarius, peršasi išvada, kad, arba jiems kažkas uždraudė atsiversti tuos protokolus, arba, gal buvo

manyta, jog Lietuvos archyvai: Ypatingasis ir Centrinis valstybiniai archyvai „neprieinami visuomenei“ ir galima bet ką rašyti apie tuos dokumentus?

Visos šios vaikiškos APGAVYSTĖS paaiškėjo po 2021-12-03 Ukmergėje Istorijos instituto prarastos pirmosios konferencijos, kai po jos iškilo dar daugiau klausimų, teko nuvažiuoti į archyvus. O juose ir pasimatė: ar sąmoningos apgavystės, ar tai, kad Pažymos autorius su Instituto vadovybe rašė apie dokumentus, jų net nematydami? (Tų dokumentų LCVA F-1444 panaudos lape to Instituto darbuotojo parašo nėra ir jis prisipažino, kaip, ir, archyve nebuves; savo „moksliniame“ straipsnyje, dėkodamas už jam suteiktas kopijas bei konsultacijas, lyg, „mokslininkas?“ būtų „studentu-praktikantu“ ir, lyg, „pats nemokėtų“ archyvais naudotis?) Apie visą tai daug kartų rašyta buvo, todėl apie šių kvailysčių įrodymai vėl pakartoti skyrelyje „Jau melo liepto galas“.

Todėl **būtina pasveikinti mielus ukmergiečius**, kurie pademonstravo gilų išvalgumą ir savo GIMTOJOJE ŽEMĖJE 2017-12-11 rašė, jog [GRIAUTI J. KRIKŠTAPONIUI ... PAMINKLO NESKUBĖS](#). Dabar, žvelgiant iš laiko perspektyvos, aiškiai matosi pilietinė išmintis ir intuityvus teisingumo pojūtis. Tai buvo atsakomybė prieš istoriją, kuri suformavo atsparumą spaudimui, nes pažinoję giminę bei sesers Veronikos liudijimus, jautė klaidą. Jie turėjo Teisinį nuoseklumą, tarsi nuspėdami 2025 m. kovo 27 d. Teismo sprendimo baigtį, jau tada (2017 m.) ukmergiečiai reikalavo neabejotinų įrodymų.

Tai, kaip matome, gavosi **pergalės ir stuburo išlaikymo manifestas**:

*„kurį Ukmergė nusipelnė šiam Laisvės švenčių tarpsniui. Jų 2017-aisiais pasirinkta pozicija – **neskubėti griauti** – šiandien tapo moraline pergale visai Lietuvai. Jie neleido hibridinio karo įrankiams ir akademiniams klastotojams ištrinti Vyčio apygardos vado Juozo Krikštonio atminimo. Išsaugotas paminklinis akmuo yra įrodymas, kad tiesa, grįsta archyvais ir sveika logika, yra stipresnė už laikiną politinį konjunktūriškumą.*

UKMERGIEČIŲ PATRIOTIŠKUMO ŠAKNYS

Tos patriotiškumo šaknys glūdi derlingoje žemėje, kurios semiasi iš turtingos praeities. Prisiminkime XXI-mo amžius krikščioniškosios minties laikraštyje buvusios Šilų bibliotekos darbuotojos-kraštotyrininkės *Audronės Astrauskaitės* straipsnyje skelbtame Juozo sesers *Veronikos Krikštonytės-Juodienės* atsiminimų labai svarbi detalė, parašytą tokią:

„Grįžtant rusams, daug jaunimo atėjo pas karininką Juozą Krikštonį į mišką, bet jis liepė jiems eiti namo. Pasiliko tik tie, kuriems grėsė sovietų armija ar suėmimas. Lietuviai nenorėjo su rusais eiti kariauti prieš kitas valstybes.“

Ši aplinkybė yra aktuali ir dabar Ukrainoje vykstančio karo situacijoje, kai Rusijos agresoriai lygiai taip pat nesiskaito su savo, ar per prievartą paimtais užkariautų teritorijų ne savų piliečių kariais.

Taip, kad jau prieš 1,5 metus, kai Lietuva pamiršo padoriai paminėti savo Pirmojo Prezidento 150-metį, tą jo jubiliejaus dieną per LRT radijo žinias kas valandą iš Istorijos instituto liejosi patyčios, jį vadinat, neva, „demokratijos duobkasiu“, lyg, Lietuvai „negrėsė“ iš komunistinės Rusijos ir iš Varšuvos po Gegužės perversmo generolui tapus diktatoriumi? Tai šitaip, per visuomeninį transliuotoją buvo tyčiojama ne tik iš Antano Smetonos, bet ypatingai ir iš jo sūnėno Juozo Krikštonio, LGRTC-ui atvirai klastojant Pasipriešinimo 80-metį. Todėl tą Pasipriešinimo pradžią REIKĖJO PARTIZANIŠKAI minėti ne „istorikų“ sukurptą ne NKVD-istinę, o tikrąją Vyčio apygardos įkūrimo dieną - tai **Liepos 20-tąją Lėno kapinėse Ukmergės mero Dariaus Varno nuo savivaldybės gyventojų padedant gėles ir uždegant žvakutę** - taip žuvusieji buvo iškilmingai pagerbti:

2 pav.: šios NUOTRAUKOS dešinėje apačioje fotografavimo laikas Liepos 20 diena, kai už paminklo tolumoje matomame miške tada (2024-07-20) lygiai prieš 80 metų įvyko Pirmasis Partizanų saskrydis, įkūręs Vyčio

apygardą. Galima [pasididinti](#). NUOTRAUKOJE prie 1944 m. Liepos 20-os dienos Pirmojo Partizanų saskrydžio liudininko-
[tautodailininko Mykolo Dirsės \(1939-2008\)](#) suprojektuoto paminklo žuvusiems Partizanams iš kairės į dešinę yra Lietuvos žmogaus teisių
gynimo asociacijos (LŽTGA) pirmininkas doc. *Romualdas Povilaitis*, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos (LPKTS) valdybos
pirmininkas, tos pačios sąjungos Kauno skyriaus pirmininkas ir respublikinio lygio Tarpinstitucinės ... (labai ilgo pavadinimo
dekomunizacijai-desovietizacijai,) Komisijos, narys *Vladas Sungaila*, kuris vienintelis buvo prieš J. Krikštaponiui paminklo naikinimo ir
todėl toji „komisija“ dirbo už jo akių. Šalia Vlodo Ukmergės meras ir tremtinių vaikas *Darius Varnas*, Biržų krašto politinio kalinio
duktė *Danutė Aleksandraitienė-Macytė*, šių eilučių autorius *Vytenis Aleksandraitis*, LPKTS tarybos narys iš Panevėžio *Saulius Černa*, o
taip pat iš Zarasų krašto bendruomenės, „Miško broliai“ pirmininkas, rašytojas bei tos pačios tematikos visuomeninio muziejaus
įkūrėjas *Rimantas Jurevičius*. O [tolumoje už šių kapinių matosi miškas, kuriame 1944 m. liepos 20 d. ir vyko minėtas Pirmasis Partizanų](#)
[saskrydis](#), tarp kurių čia ir yra šiose kapinaitėse palaiduoti kritusieji. Detaliau, kas buvo aptolta ir kaip atrodo ta vieta, ne trumpa
[STUDIJA apie tada \(80-mečio Pasipriešinimo\) 2024 m. buvusį.](#)

Apibendrinant ukmergiečių patirtį, vietoje to, ką siūlyti konkrečiai, dėl Juozo Krikštaponio įamžinimo Sporto Žaidynėms, pirmiau būtina suvokti situaciją susidariusią dėl jo atminimo įamžinimo ir dviejų „istorikų?“ „žygius“ klastoti garbingiausio Didvyrio biografiją. Todėl šią apžvalgą tenka pavadinti:

**„Juozo Krikštaponio fenomenas:
nuo tarpukario sporto čempiono
iki hibridinio karo taikinio“**

Šiuo labai įtemptuoju tarptautinės politikos periodu, kai tik ką (vasario 24 d.) suėjo jau 4 metai, kai Ukraina ginasi nuo ją užpuolusios išprotėjusios Rusijos (išprotėjimo įrodymas, kai Rusijai tą dieną buvo 45-iom dienom daugiau kariauti su Ukraina, nei ji kariavo savo „didžiajame tėvynės“ kare prieš hitlerinę Vokietiją), tai tokiais dienomis **ukmergiečių „Gimtosios žemės“ laikraščio minėtas straipsnis neįkainuojamas**, kuris **paminėjo Ukmergėje prieš J. Krikštaponiui paminklinio akmens protestus organizavusiojo Giedriaus Grabausko asmenvardį**. Tai to paties, kurį čia dešinėje [3 pav.](#) matome, kaip autorių Rusijos Federacijos užsienio reikalų ministro S. V. Lavrovo iniciuotoje šmeižtų apie Lietuvą monografijoje.

Tai, kaip tik „Gimtoji žemė“, aprašydama 2015-ųjų liepą (pagal DI liepos 16 d.) Ukmergėje užfiksavo „pilietinės akcijos“ organizuotos to G. Grabausko šmeižtus žodžiais tokiais: „*Tuomet asociacijos "Lietuva be nacizmo" atstovas Giedrius Grabauskas teigė, jog tautos didvyriu vadinamas J. Krikštaponis buvęs vienas iš dabar jau išaiškintų budelių - neva jis žudęs, mušęs nekaltus žmones, dalyvavęs masinėse žudynėse Lietuvoje ir Baltarusijoje.*“

[3 pav.](#)..: nieko gvyvoero, kai Lietuvos priešai rašo mums „istoriją“, tokia, kokia jiems yra reikalinga, užsakytą Rusijos Federacijos Užsienio reikalų ministro S. V. Lavrovo, kuris tos knygos pradžioje kreipiasi į skaitytojus apie mūsų Valstybės, neva, „sufalsifikuotus“ istorinius naratyvus. Todėl ties atvirai Rusijos naudai kolaboruojančio Giedriaus GRABAUSKO pavarde uždėjau paryškintus klausuką su šauktuku ir aiškumo dėlei galima [pasididinti šios knygos vaizda](#)

Kaip matome, „Gimtoji žemė“ principingai cituoja su žodžiu „neva“, kaip galinti būti pramaną.

APGAUTI UKMERGIEČIŲ NEPAVYKO, NES JIE INTERNETU NAUDOJOSI, IR ...

Jau tada Ukmergės savivaldybės teisininkams, buvo aišku, jog A. Rukšėno 2012-12-19 rašyta „pažyma“ buvo vadinama tik „prielaidų“ pažyma su „demobilizacijos šedevru“, sveiku protu nesuvokiamu; net iš trijų batalionų vykdytu, kas kariuomenėje buvusiems, buvo aiški kažkokia nesąmonė rašoma. Juolab „J. Krikštaponis demobilizuotas“ buvo toje „pažymoje“, net iš neegzistavusio Lietuvoje „242-E“ bataliono, dar, vargu, ar pasaulyje tokio egzistavusio? Net, jei ir būtų „J. Krikštaponis Baltarusijoje“, tai tokia sugalvota „demobilizacijos“ pasaka per Maidanę paminėtą, - tai, ir buvo dar viena aukščiausio lygio nesąmonė, akivaizdžiai supainiojus du 2-uosius Vilniaus ir Kauno batalionus. Tokią A. Rukšėno nesąmonę galėjo net vyresni vaikai atsekti, jei būtų paskaitę dr. A. Bubnio knygą apie batalionus.

Dar svarbiau, kad toji „pažyma“ LR Generalinės prokuratūros buvo atmesta, teisininkams žmoniškai paaiškinus, apie neaiškių „liudininkų“ nelygitimumą, nes Lietuvos įstatymai neleido kaltinti „iš piršto laužtais“ prasimanymais.

Tik ne aišku, ar A. Rukšėnas mokėsi teisės pagrindų, net kolegijoms dėstomų? Nors teisininkai siūlė apskusti jų atsisakymą kaltinti J. Krikštaponį, bet ir, net apskundimo neatlikus, A. Rukšėnas, su ta teisininkų atmetąja „pažyma“, toliau tiražuoja jau daugiskaitoje „pažymas“, kuriomis klaidino ir aitrino labai nukentėjusią Žydų bendruomenę, kas Teisinėje Valstybėje tokio dalyko būti negalėjo.

Teisinėje valstybėje būti negalėjo ir tai, kad A. Rukšėnas savo „pažymoje“, kaip ir, apgaudinėjo LR Generalinę prokuratūrą, nuslėpdamas patį svarbiausią faktą - tai J.

Krikštaponio laikymą nacių kalėjime, nors privalėjo apie tai žinoti, Gen. prokuratūrai pristatydamas NKVD generolo Piotro Kapralovo raštelį, minintį J. Krikštaponio iš nacių kalėjimo išleidimą. Nesitiki, kad istorikas kitai įstaigai prikratytų dokumentus, pats jų neskaitęs? (Net ir dabar skaitytojus apgaudinėja LGGRTC-o tinklalapis su J. Krikštaponio „biografija“ aprašoma, sąmoningai nuslepiančią jo kalinimo nacių laikais faktą)

Tačiau ukmergiečiai jau matė, kad su ta „pažyma“ buvo apgaudinėjami, nes apie tą J. Krikštaponio kalinimą nacių kalėjime žinojo iš Vikipedijos ir internetinės Enciklopedijos, ir žinojo iš seserų bei kaimynų pasakojimų, nekalbant apie žymaus Partizanų metraštininko *Romo Kauniečio* atsiminimų rinkinius, kuriuose jau tada buvo aiškiai parašyta jog J. Krikštaponis, grįžęs iš kalėjimo, slapstėsi nuo vokiečių per visą jų okupacijos laikotarpį. Tuo labiau, kad yra ir A. Rukšėno slepiamas 1947 m. NKVD dokumentas, patvirtinantis J. Krikštaponio nuo vokiečių slapstymąsi Ukmergės rajone ir jo kažkokį bėgimą iš vokiečių armijos.

Net kvailam turi būti aišku, kad jei vokiečiai išleido iš kalėjimo, tai išleido ne „už gražias akis“, generolo-giminių Stasio Raštikio, besirūpinusio išleidimu, pagal sesers Veronikos prisiminimą. Taip, kad, jeigu išleistam iš kalėjimo dar reikėjo slapstytis nuo vokiečių, tai kitos slapstymosi priežasties negalima atrasti, kaip privalumą grįžti į karinę tarnybą, kai yra atsiminimų, jog J. Krikštaponis vokiečiams nenorėjo tarnauti.

Aišku, karinei tarnybai Juozas negalėjo tikti, kai, pagal tos pačios Veronikos prisiminimus, brolis iš kalėjimo parėjo labai sublogęs. Mat, jis prašė nenešti jam maisto, nes buvo laikomas su komunistais vienoje kameroje ir jis nenorėjo, kad jie jį laikytų šnipu. O pagal garsiąją Holokausto kroniką - štandartenfiurerio *Karlo Jegerio* ataskaitą, komunistai kalėjimuose laikomi buvo iki 1941 m. pabaigos. Taip, kad yra didelė tikimybė, jog J. Krikštaponis galėjo irgi panašiu laiku panašiai kalinamas būti, kaip didelė masė komunistų, nes kitų metų vasario mėnesyje jis dalyvavo savo skyrybų byloje.

AR DIDESNĖS NESĄMONĖS NEGALIMA SUGALVOTI ???

[4 pav.](#): 2021-12-03 Ukmergės konferencijoje M. Pocius J. Krikštaponio „kalinimą 1944 m. liepos mėnesiui“ net priskyrė. Galima [pasididinti](#).

Ties čia galima ginčytis iki begalybės, nes Mindaugas Pocius 2021-12-02 Ukmergėje Instituto rengtoje konferencijoje be jokių paaiškinimų ir įrodymų „tėškė“ frazę apie GANDUS tokią:

„Viešai skleidžiami gandai, kad Krikštaponis negalėjo dalyvauti žudynėse, nes 3 mėnesius buvo kalinamas GESTAP-o, - neturi pagrindo, nes jis kalėjo jau demobilizuotas ... - nuo 1942 m. rugsėjo iki 1944 m. liepos.“

Tačiau, jam kaip mokslininkui buvo privalu pateikti įrodymus, nes **istorija neturi būti religija**. Tuo labiau, istorikui privalu žinoti, jog generolas S. Raštikis dėl civilio asmens į GESTAP-ą neturėjo teisės kreiptis.

Todėl griūna M. Pocius šį „pasaką“ jau vien per tai, kad vokiečiai vėliau buvo pikti ant lietuvių dėl boikoto sudaryti SS legioną Lietuvoje

Todėl, neva, „vėliau“ generolas S. Raštikis, tarpininkaudamas dėl civilio giminių, būtų, gal, pats atsidūręs šalia „Dievų“ miško Štuthofio mirties stovykloje?

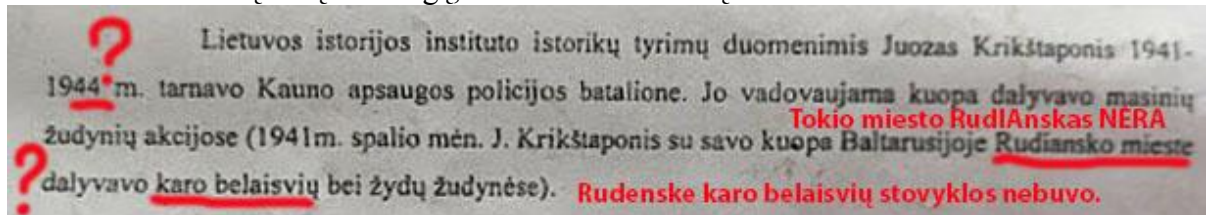
O kur tada J. Krikštaponio dalyvavimas Vietinėje rinktinėje? Negi Lietuvos laisvės armija

(LLA), kurios įkūrimo vienas iš narių ir yra J. Krikštaponis, pagal M. Pocių „jam kalėjime sėdint“ buvo kuriama? Ir pasirengimas Pasipriešinimui buvo vykdomas, pagal M. Pocių, taip pat „iki 1944 m. liepos, sėdint kalėjime su komunistais“, kurių jau tada neturėjo būti? Kaip vokiečiai, kad ir išėjusiam tik iš jų kalėjimo, iš kart ginklus būtų patikėję, ir net lėktuvu juos atskraidinti iš Vokietijos leistų? Negi ne aišku M. Pociui, kad tai jau „liepto galas“ jo melui?

KODĖL REIKĖJO UKMERGIEČIUS APGAUDINĖTI DIDŽIAUSIOMIS NESĄMONĖMIS ? ? ?

Nuo kokių lubų „duomenis“ Institutas nusirašė ?

Dar „gražesnis“ melo paketas 2014 m. birželio 30 d. rašte tuometiniam Ukmergės merui to paties Instituto buvo atsiųstas į Ukmergę, absoliučiausias nesąmones rašant tokias:

5 pav.: šios „grožybės“, skirtos Ukmergės savivaldybės administraciją apgaudinėti su absoliučiomis nesąmonėmis ir yra 2014-06-30 pripaistytos Istorijos instituto rašte, kuri galima ATSIDARYTI ir ORIGINALIU „pasigrožėti šedevru“, kur šio kraštotyrinio tyrimo metu, net nebuvo patikėta, - buvo pamanyta kad tai kažkokia klaidžiojanti „internetinė klastotė?“, kokia tai? Todėl teko kreiptis į savivaldybės administraciją, kuri patvirtino, jog iš tiesų tokį raštą buvo gavusi. Todėl šio rašto autoriui dr. Rimantui Miknui šių eilučių autorius įteikė kopiją, kad jis „pasigrožėtų“ savo darbuotoju, kuris sukūrė tą „grožybę“, nes garbingas dr. R. Miknys yra ne to amžiaus istorinių tyrinėjimų specialistu, ir, akivaizdu, jog pasitikėjo ne aišku kuo, nes pagal raštvedybos standartus privalėjo ir to rašto sudarytojas būti įrašytas. Pagal internetą nuo 1997 m. Istorijos institute dirbantį XX-to amžiaus skyriuje matome Mindaugą Pocių.) Taip, kad ar ne labai panašu į M. Pocių braižą, kaip ir jo paties tuo pačiu elementariausiu J. Krikštaponio biografijos žinomų žinių ignoravimu, pasakytu 2021-12-02 Ukmergės konferencijoje dėl J. Krikštaponio išgalvoto „kalinimo iki 1944 m. liepos mėnesio“? Tai, ar ne panašu į politinį užsakymą apšmeižti žmogų bet kokia kaina, net ignoruojant jo žinomus visuomenėje biografijos duomenimis?

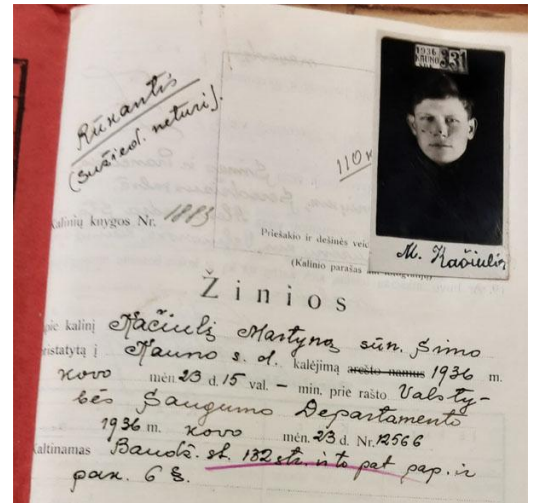
Pirmiausiai, nuo kokių „lubų“ nurašyti tie 4 pav. „duomenys“ J. Krikštaponio tarnystės net „iki 1944 m.“, dar neaiškiamame batalione? Tokių dr. A. Bubnys iki 11-os išvardino. Net, A. Krikštaponiui nepalikta nei sėdėti kalėjime, nei Antinacinėje veikloje būti, nei po to Vietinėje rinktinėje būti. Kaip galima taip grubiai „nusispjauti“ į žinomus jo biografijos faktus? Nepalikta jam net organizuoti Lietuvos Laisvės armiją, o po to ir Vyčio apygardą kurti.

Na, o dėl kažkokio RudIAnsko, nėra tokio pavadinimo, ir, apleidus, panašaus pavadinimo gyvenvietę; net nepanaši į jokią „miestą“- juo ir dabar ji nėra. Iš kur tokios geografinės „žinios“? Dar labiau šokiruoją, kad Rudenske „karo belaisvių stovykla“, prisapnuota!- Ar ne gėda tyčiotis iš periferijos, rašant bile ką?

AR NEREIKĖS IŠ NAUJO DISERTACIJĄ RAŠYTI,
Į JĄ NEĮTRAUKUS ŠIO SKANDALINGIAUSIO ASMENS ? ? ?

Taigi, apie „Krikštaponį Rudenske“ paistė tik komunistinis nusikaltėlis, du sykius sėdėjęs kalėjime už kovą prieš A. Smetonos režimą - tai *Martynas Kačiulis* (jo byla čia dešinėje [5 pav.](#)), kurį iš kalėjimo išlaisvino 1940 m. sovietinė okupacija, kurį įdarbino Raudonosios armijos karinėje bazėje. Todėl nieko nuostabaus, kad karui prasidėjus, jis savo gyvybės gelbėjimui atsidūrė batalione net liepos 2 d. O, kai vėl sovietai atėjo, tai kaip tikras komunistas nuėjo iki Berlyno - už tai gavo 2 medalius, bet gavo ir 25 metus lagerio už buvimą batalione.

Ir, kadangi M. Kačiulis 1948 m. per NKVD tardymą savo 2-osios kuopos vadu minėjo *Nikodemą Reikalą*, kurį ir KGB nustatė savo dokumente⁵, tai istorikas Alfredas Rukšėnas neturėjo jokios teisės kvestionuoti KGB-istų, kaip specialistų-kriminalistų patirties..

[5 pav.](#): vienas iš dokumentų suimtojo *Martyno Kačiulio*, užvesta Valstybės Saugumo Departamento, kaip pavojingo Valstybei asmens, susijus su politine veikla priešiška Valstybei. Galima [prasipiešti ir pasididinti ši dokumenta](#)

Juk istorikas negali būti „protingesniu“ už tuos, kurie tardė ir tardydami nustatė vietoje J. Krikštaponio Baltarusijoje buvusį N. Reikalą. Tuo labiau, kad be galo daug liudininkų apie jį liudijo.

Na, o kadangi M. Kačiuliui po 32-jų metų per 1980 m. apklausą N. Reikalas pavirsta į „Krikštaponį“, tai jau tokiu „liudininku“, keičiančiu parodymus, A. Rukšėnas tuo labiau privalėjo nepasitikėti.

Tuo labiau, dėl jo komunistinės ir spec. agentūrinės praeities, kuri A. Rukšėnui nebuvo žinoma. O tai irgi kaip istoriko didžiausias aplaidumas, kai A. Rukšėnas gynėsi savo disertaciją iš bataliono narių motyvacijas tarnauti vokiečiams, tai už šios skandalingiausios „figūros“ neįtraukimą į disertaciją, kurio [tęsinys moksliniu straipsniu ŠIUO baigėsi](#), tai, gal reikia siūlyti peržiūrėti mokslinio laipsnio gavimo teisėtumą?

Dar svarbiau, kad M. Kačiulis, būdamas Mordovijos Javos lageryje, 1961-09-03 tardymo metu neigė bet kokiose žudynėse jam dalyvavus. O, tai tuo labiau A. Rukšėnui kaip ir gal nusikalstama užskaityti jo „parodymus“, kai jo „parodymai“ yra išgauti per NKVD-istų nesąžiningumą gal, „pripaišius“ vieną egzotišką momentą ir apie tai KGB-istams prasitaria kalinamasis?

Visišku skandalu yra tai, kad **M. Kačiulis pasakoja apie žudynes Rudenske, net jose nebuves, ir, net negalėjęs jose būti**, nes iš Kauno į Minską buvo išvykęs antru reisui po 5-ių dienų nuo visų anksčiau išvykusiųjų į Minską. Ir tai yra parašyta 1980 m. apklausos protokole. Todėl A. Rukšėnas privalėjo aritmetiškai su pirštais paskaičiuoti, kad nuo išvykos spalio 5 dienos, kuri yra viena diena ankstesnė, nei A. Rukšėnas nustatė, neva spalio 6-tąją (tai atskira tema) ir tada pridėjus penkias dienas kitos išvykos, gaunasi spalio 10-toji diena - Rudensko žudynių diena, kuri parašyta aukų paminkle. Taip, kad tik tą dieną atvykus į Minską, kariai, be miego vykti į Rudenską negalėjo, tuo labiau, kad iš Kauno į Minską tik vakare turėjo atvykti.

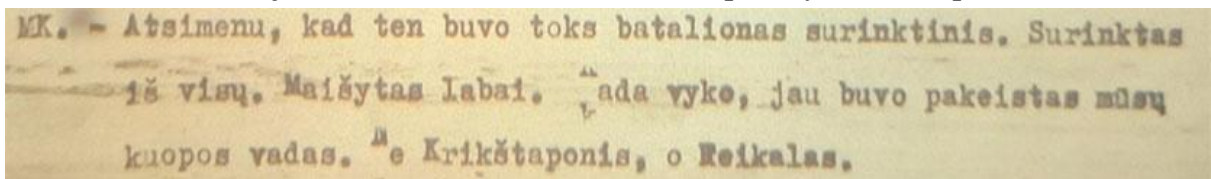
Dar skandalingiau yra tai, kad po dviejų metų M. Kačiulis jau 1982-08-16 Tarptautinėje apklausoje tą vėlesnės išvykos į Minską skaičių padidina net iki 8-ių dienų, kas jau gaunasi net 3 dienos po Rudenske įvykdytų žudynių. Panašiai jis dėstė ir Javos lageryje 1961-09-03 tardymo metu, kad Minske buvo jis tada, kai vyko sovietinių partizanų vieša pakarimo egzekucija, kuri pagal istorinius duomenis žinoma kaip spalio 26-toji diena. Todėl ne tik A. Rukšėnui, bet ir M. Pociui ar ne reiktų kažkokios aplaidumo bylos kelti, kai tos dienos įrašytos yra Apklausos protokolo pradžioje, ir kaip pavadinti to protokolo „skaitymu“, kai nematomi patys

aiškiausi faktai teikiami protokole?

Nematė šie „istorikai“ aiškius neatitikimus, kai M. Kačiulis pasakoja, su „jaunu kareiviu J. Grigoniū nenorintis žudyti“ Rudenske, kai pats J. Grigonis aplamai Rudensko nemini savo liudijimuose. Panašu, kad jis irgi galėjo atvykti su M. Kačium antru reisu ir ... Bet, po dviejų metų jau 1982-08-16 Tarptautinėje apklausoje M. Kačiulis pasakodamas tą epizodą, mini kažkokį jauną kareivį, bet jau keistai J. Grigonio asmenybės nenurodo, akivaizdžiai, sovietiniams tardytojams pakoregavus ir uždraudus J. Grigoni minėti, kad teisininkai iš JAV nepastebėtų klastotės. Tuo labiau, kad [A. Rukšėnas savo „mokslinio“ straipsnio 44 psl.](#) akivaizdžiai ne tiesą rašo apie M. Kačiulio ir J. Grigonio veiksmus Rudenske, kuriame jie net būti negalėjo

Tokių neatitikimų toje M. Kačiulio apklausoje yra ir daugiau, kai Stasys Rutkauskas karo belaisvių ir Borisove žydų žudynėse minini, neva, „Krištaponį“, tai pirmosiose M. Kačiulis J. Krištaponio nemini, o Borisove mini N. Reikalą. Pastarąjį 2-ai kuopai žydų žudynėse Borisove vadovavusi mini dar J. Gervinas ir Saulevičius, kas gaunasi 3/1 santykis J. Krištaponio naudai. Ši nauda aiškiai matoma ir Istorijos instituto (M. Pocius) Pažymoje, kuri aiškiai įrodo, jog S. Rutkauskas painioja išskirtinai aukštų ir idealiai pagal kūno formą panašių karininkų pavardes, kuriais tokiais buvo J. Krištaponis ir N. Reikalas.

Galutinis su M. Kačium „skandalas“ gaunasi tai, kad jis minėjoje 1982-08-16 Tarptautinės apklausos metu per pietų pertrauką JAV teisininkų Nilo Šero ir N. Grybauskaitės nuvedamas į Neringos garsųjį restoraną Vilniuje ir gal pirmą kartą gyvenime normaliai su Vakarų teisininkais pabendravęs, netikėtai atgauna atmintį, prisimindamas apie panašius karininkus J. Krištaponį ir N. Reikalą, prasidėjęs popietinei apklausai, visai ne į temą ir ne į klausymą atsakydamas, PATAISO SAVO PRIEŠPIETINĮ „liudijimą“ APIE J. KRIŠTAPONĮ, pasakydamas taip:

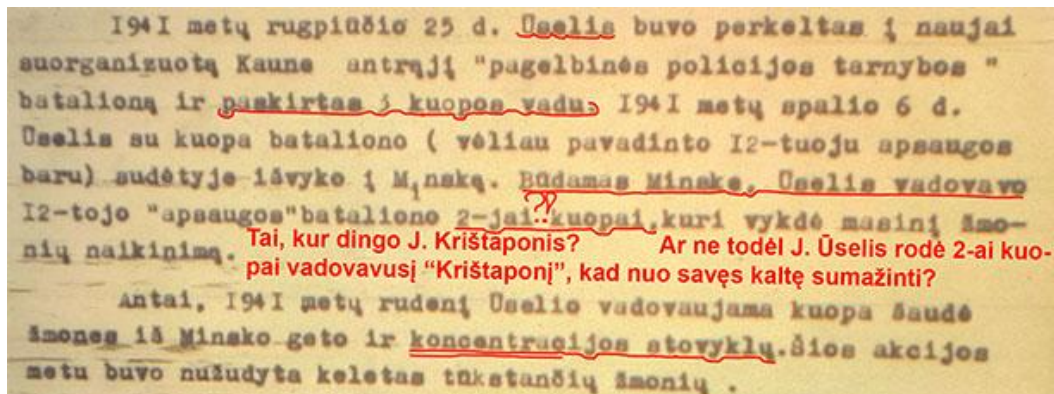

[7 pav.](#): tai didžiausio J. Krištaponio „kaltintojo“ *Mariaus Kačiulio* (protokole MK. žymimu), kaip ir visų „apie Krištaponį fantazijų“ perbraukimas, matomas šioje STENOGRAMOJE: apklausos, vykusios Vilniuje 1982 m. rugpjūčio 16 dieną, kuri prasidėjo 11 val. 32 min. ir šis M. Kačiulio atsakymas buvo apklausai gerai įpusėjęs, kai JAV Spec. tyrimų departamento atstovui *Nilui Šerui* paklašius apie miestus, kuriose vyko žudynės, tai, čia, kažkaip M. Kačiulis nelabai raiškiai pradėjo atsakinėti visai ne į temą, ir ką matome, tą ir matome - galimai patvirtino, kad Krištaponis buvo N. Reikalą pakeistas jau, gal, išvykos į Minską metu. Įtarti, kad M. Kačiuliui V. Tamošiūnas galėjo vaidintis „Krištaponiu“, tai atmestina, nes V. Tamošiūnas nešiojo barzdą ir gal žymiai žemesnis už J. Krištaponį ir už N. Reikalą buvo? O, kad N. Reikalas buvo panašus į Krištaponį - tai akivaizdu. Todėl jis Minske galėjo pasirodyti ir Rudenske žudynių metu, nors ten labai vadovavo Tamošiūnas - vadovavo net visam batalionui, tai kažkas kuopai tada turėjo vadovauti ir tikimybė didelė yra, kad ten N. Reikalas buvo. nes, pagal Vuosaičio liudijimą šalia Tamošiūno buvo ir A. Impulevičius, bet, jis, matyt, nesikišo į žudynių akcijos vykdymą. Todėl N. Reikalas galėjo rūpintis nenorinčiais šaudyti savo kuopos kariais, nes Tamošiūnas visai operacijai vadovavo. O pagal E. Guogos liudijimą, jis Rudenske kuopai mini vadovavusį karininką, kurio pavardę yra pamiršęs. Panašu, kad N. Reikalo pavardę daug kas yra pamiršęs, matyt, dėl jo keistos pavardės. Tikslesnės M. Kačiulio ATSAKIMO APLINKOS PSICHOLOGIJAI SUVOKTI, [galima visą šios stenogramos puslapį pamatyti.](#)

PO MUILO BURBULO SPROGIMO DAR VIENAS DŪRIS

Tuo pasaka apie „Krištaponį Baltarusijoje“ pabaigta, kai jos didžiausias „kaltintojas“ M. Kačiulis vėl pripažino Reikalą buvusiu vadu, ir savo liudijimą gražino į savo 1948 m. liudijimo būseną. Todėl ar ne reikia teisti tuos du PSEUDO „istorikus“ už aplaidumą darbe, ne studijavusių STENOGRAMŲ, kuriose atsiveria visos sovietinės prokuratūros „grožybės“, grubiai iškraipiančios savo protokolus? Daugiau „liudininkų“ liudijusių „Krištaponį Baltarusijoje“ nėra, išskyrus J. Krištaponio kolegas, 1961-1962

tardomuosius ir garsiajam „teismo“ farsui 1-osios ir 3-čiosios kuopų vadus *Zigmą Kemzūrą* ir buvusį Vietinės rinktinės Marijampolėje J. Krikštaponio kolegą, o vėliau buvusį Ukmergės partizanų būriu vadu pagal slapyvardę „Pakalnis“ kovotoją *Juožą Ūselį*, kurie tik epizoduose nekonkrečiuose **parodė J. Krikštaponį, -žinodami, kad jis buvo žuvęs, akivaizdžiai, pagal žinomą taktiką, norėdami dalį kaltės suversti žuvusiajam J. Krikštaponiui, ir taip išsaugoti savo gyvybes.** Tačiau to jiems nepavyko, nes KGB privalėjo aiškiai matyti, kad „J. Krikštaponis Baltarusijoje“ būti ne kaip negalėjo, ir apie tai labai puikiai žinojo KGB struktūra (apie tai įrodymas [13 pav.](#)) ir todėl tokia judviejų „gynyba“ tik pakenkė, ir jiems abiems buvo paskelbta aukščiausioji baudžiamoji priemonė - sušaudymas. Pastarojo nuosprendžio tekste yra aiškiai parašyta, kad **jis (J. Ūselis) būdamas 3-čiosios kuopos vadu, žudynėse vadovavo ir 2-ai kuopai:**

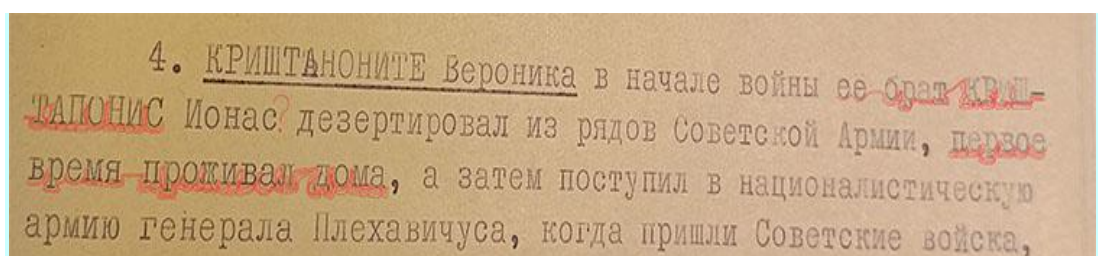

[8 pav.:](#) 1962-10-20 teismo Vilniuje nuosprendžio 14-to lapo fragmentas su mano raudonomis pastabomis ir pabraukimais. Kad tai „spausdinimo klaida“, tikimybė turėtų būti minimali, nes per daug atsakingas dokumentas, kad skaitant teismo nuosprendį ir neatsakingai būtų spausdinamas dokumentas. Juolab, čia pat yra 3-čioji kuopa paminėta matomumo zonoje ir bet kuriam skaitytojui būtų iš kart įtartina, kad ne tokia kuopa parašyta, kad, net dviem kuopom vadovavo.

Tai, iš [8 pav.](#) akivaizdu, jog **J. Krikštaponio nebuvo, jei jo 2-ajai kuopai vadovavo net pastarojo pakišinėtojas J. Ūselis**, kuris pats pripažino, kad ši 2-oji kuopa žudynėms buvo išnaudojama vokiečių labiausiai, kuriai pagal liudininkus dažnai keisdavosi vadai, nes jos tikrojo šeimininko neturėjo, ir todėl. iš visų protokolų visumos vaizdas aiškus, kad ši kuopa labiausiai žudynėse minima. Neatmestina galimybė, kad išsaugoti savo 3-čiosios kuopos karius nuo nemalonių žudynių, galėjo, gal, pavadovauti ir 2-ajai kuopai, kurios kariai, jau turėjo priprasti prie žudynių?

IR Pabaltijo KARINĖ PROKURATŪRA J. KRIKŠTAPONĮ NAMUOSE NUSTATĖ

Labai svarbus yra dar istorikams nežinomas pereinamosios iš NKVD į KGB struktūros 1955 m.. lapkričio 19 d. Vilniuje Pabaltijo karinės apygardos Karinio prokuroro padėjėjo - justicijos majoro Mamulin-o atlikto tyrimo konstatavimas **apie J. Krikštaponį, kaip po dezertyravimo iš Raudonosios armijos GYVENUSĮ NAMUOSE, o po to įstojusį į Vietinę rinktinę; NKVD-istų pavadintą „Plechavičiaus nacionalistinę armiją:**

[9 pav.:](#) kaip matome, NKVD; persekiojusi ir suėmusi J. Krikštaponio sesę Veroniką, apie jokią „Baltarusiją“ net nemini. Jeigu

jis būtų ten, tai būtų sužinojusi labai lengvai iš savo agentūros. Galima [VISA perskaityti skiltį apie Veronika](#) Krikštaponytę, o taip pat galima ir tos nutarties 4 psl. 156 archyvinio lapo [VISA PUSLAPI atsidaryti](#), kurio internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/nutartis-1955-11-19-viln-apie-kriksto-buri-156-4-psl.jpg>

Ir šis [9 pav.](#) dokumentas ne „užkištas“ kur, o viešai padėtas, ir istorikų privalėjo būti įtrauktu į pažymą, nes tai buvo ne kieno kito, o J. Krikštaponio sesers *Veronikos Krikštaponytės* archyvinės-tiriamosios bylos Nr. 30422/3 peržiūrėjimo išvada J. Krikštaponio rinktinės nežuvusiems - išlikusiems gyvais nariams, kaip ir, lyg, bausmių švelninimui peržiūra. **Tokios peržiūros, logiškai galvojant, nė nebūtų, jei NKVD būtų mačiusi pastarąjį Baltarusijoje, o ne nacių kalėjime kalinamą, apie kurį NKVD gerai žinojo, kada jis buvo kalinamas.**

Tarp jų jū į toje baudžiamojoje byloje buvo ir mūsų jubilato Antano Smetonos pusseserės *Eleonoros Smetonaitės* vyras *Marius Smetona*, kurio dabar **sūnus Antanas ir anūkas; irgi Marius SMETONAI yra žymiausiai Lietuvos kalbininkais**, apie kuriuos neseniai per [LRT Dinastijų laidą](#) buvo atskleista tada artėjusio A. Smetonos jubiliejaus svarba per jojo palikuonis, tarp kurių yra ir mūsų svarstomasis herojus.

Ir NKVD fiksavo J. KRIKŠTAPONIO SLAPSTYMĄSI nuo vokiečių bei jo bėgimą nuo jų

Kadangi [Centras šių eilučių autoriui 2023-10-25 išsamiai atsakyme rašė](#) apie kažkokią jaudinančiąją - ISTORIKAMS NERIMĄ KELIANČIĄ ŽINIĄ, ir tada LGGRTC-as pranešė jog jos neskelbs, kol neatliks istorinio tyrimo. Todėl NUOŠIRDŽIAI REIKIA DĖKOTI Centrai, už nuolatinį susirašinėjimą, suteikiant svarbias žinias, kurių dėka toliau teko narpliotis dokumentų tikrame labirinte ir, mums-kraštotyriminkams atradus tai, ką teko aukso spalva padažyti:

Ir šis [9 pav.](#) dokumentas ne „užkištas“ kur, o viešai padėtas, ir istorikų privalėjo būti įtrauktu į pažymą, nes tai buvo ne kieno kito, o J. Krikštaponio sesers *Veronikos Krikštaponytės* archyvinės-tiriamosios bylos Nr. 30422/3 peržiūrėjimo išvada J. Krikštaponio rinktinės nežuvusiems - išlikusiems gyvais nariams, kaip ir, lyg, bausmių švelninimui peržiūra. **Tokios peržiūros, logiškai galvojant, nė nebūtų, jei NKVD būtų mačiusi pastarąjį Baltarusijoje, o ne nacių kalėjime kalinamą, apie kurį NKVD gerai žinojo, kada jis buvo kalinamas.**

Вопрос - как известно из истории
 вост. и тем временем Крими-
 танские в изобилие время?
 Ответ - Со слов моей знакомой Рамана-
 наускайте Крими, мне извест-
 но, что Кримитанские бе-
 жали из немецкой армии
 и скрывались в Умергеской
 уезде, а после освобождения
 территории Либовской серот немцев
 задерживались не работ. КС

10 pav.: 1947 m. Kunigundos Sliesoraitytės tardymo protokolo 4-tame psl. yra užrašyta, jog „**Krištaponis bėgo iš vokiečių armijos ir slapstėsi Ukmergės rajone**, o po Lietuvos teritorijos išlaisvinimo ...“. Galima to tardymo protokolo 4-tą psl. ir nedažytą [atsidaryti visa ORIGINALU puslapi](http://kazlusoporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/sliesor-7-tard-protok-4-psl-27-lap.jpg), kurio internetinis adresas yra <http://kazlusoporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/sliesor-7-tard-protok-4-psl-27-lap.jpg> Šios žinios signatūra yra: LYA, f. K-1, ap. 58, b. P-4455,

5-
 Как оккупантов ок был, нар-
 ном - в марте 1945 года
 Лесу Умергеского уезда
 Кримитанские убиты, но
 она не сказала.

12 pav.: toliau kitame 5-tame psl. to tardymo protokolo, Kunigundos Sliesoraitytės apie savo buvusį vyrą parodymai užrašyti tokie: po išlaisvinimo nuo „okupantų, jis buvo“ partizanu“, kovo 1945 metais miške Ukmergės apskrityje Krištaponis užmuštas, kieno ji nepasakė“ (P. S.: J. Krištaponis žuvo sausio 12 d.)

Šis dokumentas galutinai patvirtina, kad pagal sesers Veronikos atsiminimą, jos brolis Juozas iš tikrųjų slapstėsi nuo vokiečių, nes tai pasakė jo žmonai protokole paminėta kažkokia Irena Ramanauskaitė. (Reikia dar tirti, nes tai ar ne galėtų būti kokia nors tolina Adolfo Ramanausko-Vanago tolina giminaitė?).

Kas įdomiausia, kad Centrą atstovaujantis A. Rukšėnas šių eilučių autoriui Centro oficialiame rašte-atsakyme paminėjo tik jam naudingą žinią, kad jo žmona apie savo vyrą minėjo, neva, „Minske tarnaujanti“. Tačiau ši „žinia“ yra niekinė, prieš žinią, kad J. Krištaponis iš tikrųjų slapstėsi nuo vokiečių. Taip, kad paėmus tas abi žinias, tai, jeigu Kunigundos Sliesoraitytės vyras slapstėsi nuo vokiečių ir su ja susitiko Vilniuje tik skyrybų dieną, tai akivaizdu, kad besislapstantysis nuo vokiečių turėjo dėvėti karinę uniformą, ir tikrai negalėjo jis savo buvusiai žmonai girtis, kad jis „slapstosi nuo vokiečių“. Juolab, ne aiški skyrybų priežastis ir NKVD įrašas apie Kunigundos ryšius su vokiečiais. Tai nieko nuostabaus, kad žmona skyrybų metu galėjo suprasti, apie, neva, „iš Minsko“ atvažiavusį. O protokole parašymas „bėgo“ iš vokiečių armijos - tai irgi kažkoks alegorinis, panašus į NKVD tardytojo turinčio situacijos supratimą, paaiškinančią, kad tas bėgimas vyko ilgą laiką. Pavyzdžiui, išėjus iš kalėjimo, taisant

11 pav.: iš 1947 m. gruodžio 27 d. baudžiamosios bylos Nr. 1258 Kunigunda SLIESORAITYTĖ, kurios portretą ir pirštų antspaudų pavyzdį analizei galima [ženkliai pasididinti](#). Tai yra saugoma Lietuvos ypatingajame archyve (LYA) f. K-1, ap. 58 Kunigundos Sliesoraitytės, Jono (gimusi 1917 m.) baudžiamoji byla Nr. P-4433 1947 m. lapkričio 7 d. ji buvo suimta vykdam LSSR („LTSR“) MGB 2N valdybos 1-ojo skyriaus pareigūnų sprendimus dėl arešto ir kardamosios priemonės skyrimo. Ji buvo įtarta nusikaltimus pagal RSFSR BK 58-11 straipsnius. Ji buvo kaltinama tuo, kad priklausė nelegaliai organizacijai, pavadinama ją *Lietuvių nacionalistinė partija*, kad užsiėmė antisovietinė agitacija, nelegalių laikraščių ir lapelių platinimu, lešų pogrindžiui rinkimu, kad savo bute rengė nelegalios organizacijos narių susirinkimus. Baudžiamosios bylos tyrimas buvo nutrauktas, nes NKVD pareigūnams nepavyko gauti įrodymų, patvirtinančių K. Sliesoraitytės pateiktus kaltinimus.

sveikatą nuo išbadėjimo, o atsistačius, nesirodant ne bet kokiems vokiečiams, o jį beieškantiems GESTAP-ininkams, jį iš kalėjimo išleidusiems ir ...

Todėl nieko nuostabaus, kad dabar nerandami dokumentai apie J. Krikštaponio kalinimą, nes patys GESTAP-ininkai ar negalėjo sunaikinti, bijodami atsakomybės už išleidimą iš kalėjimo? Todėl **Ukmergės kraštotyros muziejui, vargu, ar reikia ieškoti lėšų dėl Vokietijos archyvuose paieškų? Gal, vis tik, reikia geriau Maskvoje ieškoti, pagal kuriuos NKVD generolas Piotras Kapralovas rašė apie kalinamą Kauno kalėjime Krikštaponį!** Tuos dokumentus P. Kapralovas tikrai į Maskvą, o ne „į Berlyną“ išvežė. Nebent, **pas Sąjungininkus, gal reikia ieškoti NKVD veikėjų: Kapralovo, Tkačenkos ar net Lavrentijaus Berijos prašymą išduoti generolą S. Raštikį, tarpininkavusiam „banditų“ vado išleidimui iš nacių kalėjimo**, kuris su su Abvero parašutininiais ... Tai, jiems nepavykus, , tada Raštikių dukrytės dvi iš trijų (vienas iš kart mirė tremtyje, tapdama pirmąja auka) 1946 m. su močiute iš kart gražinamos į Lietuvą, kad išvilioti generolą su tų dukryčių mama. Bet, dukrytės pasislepia nuo NKVD ir planas sužlugo, Todėl šių eilučių autoriaus auklėtinį Rusijos FSB priverčia vyriausiajai Laimutei atsikeršyti, pasislėpdamas nuo jos dukros Romos, palikdamas jai pametinius, pasislėpęs Pamaskvėje ir pasikeitęs tapatybę, kai jo mama iki mirties ieškojo per gubernatorių savo, atseit, „žuvusio“ sūnaus „palaikų“. Tačiau, šių eilučių autorius garantuoja, kad jo aukšto meistriškumo auklėtinis, su kuriuo buvo dirbta SPORTO PSICHOLOGIJOJOS srityje, jis, tikrai, savo vaikų atsisakyti negalėjo.

Šis dokumentas galutinai patvirtina, kad pagal sesers Veronikos atsiminimą, jos brolis Juozas iš tikrųjų slapstėsi nuo vokiečių, nes tai pasakė jo žmonai protokole paminėta kažkokia *Irena Ramanauskaitė*. (Reikia dar tirti, nes tai ar ne galėtų būti kokia nors tolina Adolfo Ramanausko-Vanago tolina giminaitė?).

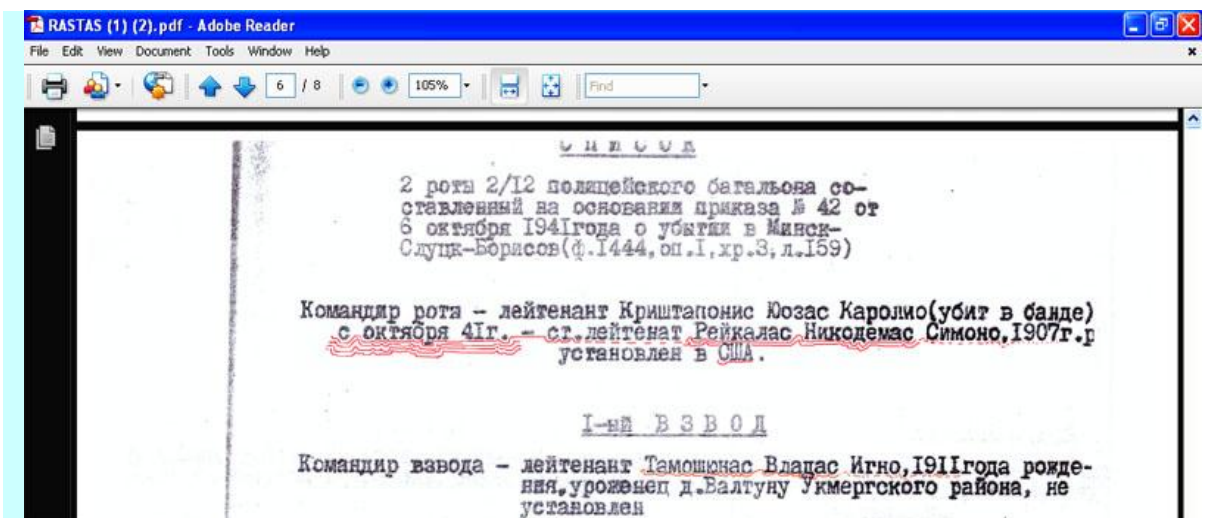
Kas įdomiausia, kad Centrą atstovaujantis A. Rukšėnas šių eilučių autoriui Centro oficialiame rašte-atsakyme paminėjo tik jam naudingą žinią, kad jo žmona apie savo vyrą minėjo, neva, „Minske tarnaujanti“. Tačiau ši „žinia“ yra niekinė, prieš žinią, kad J. Krikštaponis iš tikrųjų slapstėsi nuo vokiečių. Taip, kad paėmus tas abi žinias, tai, jeigu Kunigundos Sliesoraitytės vyras slapstėsi nuo vokiečių ir su ja susitiko Vilniuje tik skyrybų dieną, tai akivaizdu, kad besislapstantysis nuo vokiečių turėjo dėvėti karinę uniformą, ir tikrai negalėjo jis savo buvusiai žmonai girtis, kad jis „slapstosi nuo vokiečių“. Juolab, ne aiški skyrybų priežastis ir NKVD įrašas apie Kunigundos ryšius su vokiečiais. Tai nieko nuostabaus, kad žmona skyrybų metu galėjo suprasti, apie, neva, „iš Minsko“ atvažiavusį. O protokole parašymas „bėgo“ iš vokiečių armijos - tai irgi kažkoks alegorinis, panašus į NKVD tardytojo turinčio situacijos supratimą, paaiškinančią, kad tas bėgimas vyko ilgą laiką. Pavyzdžiui, išėjus iš kalėjimo, taisant sveikatą nuo išbadėjimo, o atsistačius, nesirodant ne bet kokiems vokiečiams, o jį beieškantiems GESTAP-ininkams, jį iš kalėjimo išleidusiems ir ...

Todėl nieko nuostabaus, kad dabar nerandami dokumentai apie J. Krikštaponio kalinimą, nes patys GESTAP-ininkai ar negalėjo sunaikinti, bijodami atsakomybės už išleidimą iš kalėjimo? Todėl **Ukmergės kraštotyros muziejui, vargu, ar reikia ieškoti lėšų dėl Vokietijos archyvuose paieškų? Gal, vis tik, reikia geriau Maskvoje ieškoti, pagal kuriuos NKVD generolas Piotras Kapralovas rašė apie kalinamą Kauno kalėjime Krikštaponį!** Tuos dokumentus P. Kapralovas tikrai į Maskvą, o ne „į Berlyną“ išvežė. Nebent, **pas Sąjungininkus, gal reikia ieškoti NKVD veikėjų:**

Kapralovo, Tkačenkos ar net **Lavrentijaus Berijos prašymą išduoti generolą S. Raštikį, tarpininkavusiam „banditų“ vado išleidimui iš nacių kalėjimo**, kuris su su Abvero parašiotininkais ... Tai, jiems nepavykus, , tada Raštikių dukrytės dvi iš trijų (vienas iš kart mirė tremtyje, tapdama pirmąja auka) 1946 m. su močiute iš kart gražinamos į Lietuvą, kad išvilioti generolą su tų dukryčių mama. Bet, dukrytės pasislepia nuo NKVD ir planas sužlugo, Todėl šių eilučių autoriaus auklėtinį Rusijos FSB priverčia vyriausiajai Laimutei atsikeršyti, pasislėpdamas nuo jos dukros Romos, palikdamas jai pametinukus, pasislėpęs Pamaskvėje ir pasikeitęs tapatybę, kai jo mama iki mirties ieškojo per gubernatorius savo, atseit, „žuvusio“ sūnaus „palaikų“. Tačiau, šių eilučių autorius garantuoja, kad jo aukšto meistriškumo auklėtinis, su kuriuo buvo dirbta SPORTO PSICHOLOGIJOS srityje, jis, tikrai, savo vaikų atsisakyti negalėjo.

Nereikia 2-iems „istorikams“ tapti „protingesniais“
už KGB-stus-specialistus-kriminalistus,
atlikinėjusius tardymus ir tyrimus -
TAI IŠ MIŠKO NEGRĮŽIMO PASEKMĖ,
nors po ranka žemėlapis, į kurį nusispjaunama

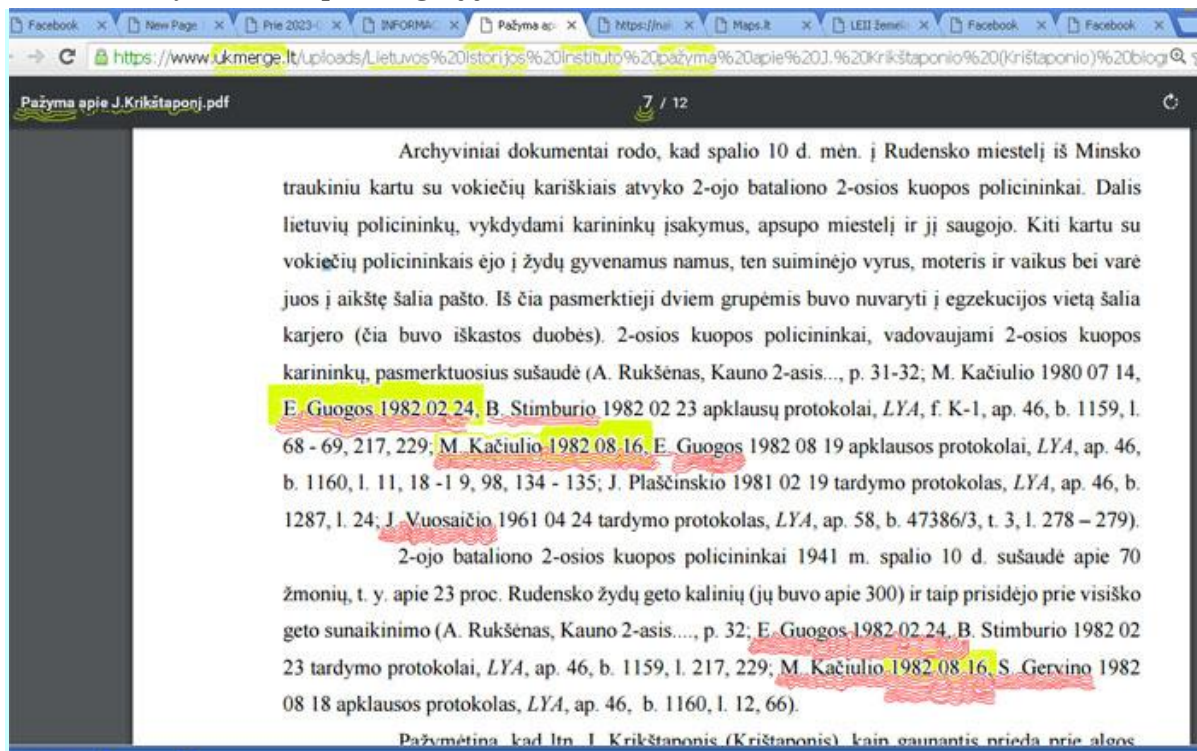
Tokią išvadą tenka daryti todėl, kad, tikrai, buvo kvestionuota šių specialistų kompetencija (SAVO PRIEŠO GALIMYBIŲ NEPAGRISTAS MENKINIMAS YRA DIDELIS NUSIKALTIMAS, VEDANTIS PRIE PRALAIMĖJIMO PRIEŠ JĮ) kai buvo pasityčiota iš KGB-istų, kaip specialistų mokėti tardyti tarduomuosius. Tokių patyčių „rezultą“ čia apačioje [13 pav.](#) galima pamatyti:

[13 pav.](#): PAGRINDINIS DOKUMENTAS, ĮRODANTIS mūsų 2-ą „istorikų“ melą. KGB-istų sudarytas (galima ir VISA [pirmąjį psl. atsidaryti](#) šio dokumento) J. Krikštaponio 2-osios kuopos Sąrašo viršutinė pagrindinė dalis, nurodant, kokių dokumentų (įsakymu Nr. 42 sudarytas tas Sąrašas, ir nurodyta archyvo adresas, kuris šiuo metu yra Lietuvos centriniame valstybiniame (LCVA) archyve, kuriuos šių eilučių autorius nufotografavo ir kai ką pamatė- tas bus parodyta čia žemiau. Matome, nurodyta J. Krikštaponio kuopos pareigybė VIENASKAITOS formoje ir IŠVYKOJE į Minską RODOMAS KAIP KUOPOS VADAS Nikodemus REIKALAS, sūnus Simono ... Ne tas tėvavardis Juozui Krikštaponiui pripaišytas todėl (čia mano versija), kad KGB-istai nežinojo, jog paauglystėje J. Krikštaponis pakeitė savo pavardę (viena raide sutrumpino per neraštingus pasų stalų darbuotojus) ir todėl jam kitą „tėvą pripaišė“, kuris kažkur Ukmergės krašte gyvena ir kurį aptiko e-pavelde (tokio daikto LGRTC ir Istorijos instituto istorikai nežino, ir tai įrodo jie savo „pažymose“) buvusi Karo muziejaus ilgametė darbuotoja Violeta, kuri šiuo metu JAV gyvena ir vadovauja Istorikų klubo socialiniam tinklui. Įspėju, jog daug kas klysta, kad N. Reikalas pakeitė J. Krikštaponį todėl, kad, neva, „gaujoje buvo užmuštas“. O čia ir yra ta problema, kad reikia suvokti, ką skaitai ir kokius dokumentus vartai. Čia KGB-istai užmušimą parodė, kad nereikėtų ieškoti, nes tas Sąrašas sudarytas, kad visus kuopos karius traukti į baudžiamąją atsakomybę, neva, už „kolaboravimą“, nors visiems šio 2/12 bataliono karius, kaip buvusiems Raudonosios armijos karius, reikėjo rinktis, arba Karo belaisvių stovyklą ir joje numirti, arba bandyti išgyventi savisaugos batalione. Todėl SOVIETIŠKASIS-RUSIŠKASIS „kolaboravimas“ **TERMINAS NETEISINGAS.** (Iš J. Semaškos sūnaus Alvydo parodymų) Juk, labai daug kas dezertyravo - rizikavo gyvybes, bet nusikaltimuose dalyvauti nenorėjo. Pavyzdžiui, jei J. Krikštaponis nebūtų prieš nacius protestą atlikęs, tai, kai teisę išmanantis, gal ir A. Impulevičių būtų prilaikęs, taip, kaip ir vokiečius sustabdė nuo nusikaltimo?

JAU MELO LIEPTO GALAS

nuo kurio prasidėjo čia 4-to psl. pradžioje paminėtos apgavysčių Istorijos instituto Pažymos 7-to psl. teiginyje

16 pav.: ištrauka iš Istorijos instituto (Mindaugo Pociaus) paruoštos Pažymos, skirtos 2021-12-02 Ukmergės konferencijai 7-to psl. teiginiai apie Rudenske išsigalvojimus (ypatingai neigiančių protokolų geltonai aukso spalva pažymėtų datos, apie vieną iš kurių M. Kačiulio 1982-08-16 Tarptautinėje apklausoje pasakiusiojo, jog kuopos vadu buvo ne Krištaponis, o Reikalas,

Taigi, pagrindinis dokumentas, įrodantis minėtų 2-jų „istorikų“ melą yra, tai, kad Istorijos Institutas savo Pažymoje kaip ir nusikalstamai nutylėjo apie šį labai svarbų dokumentą, nors toji Pažyma rašytina iš didžiosios raidės, nes joje buvo nustatytas pirmą kartą čia tame Sąraše nustatytas *Nikodemus Reikalas*. Todėl toje Pažymoje buvo nusikalstamai paminėtas ir J. Krikštaponis,, neva, „besikaitaliojęs“ su J. Krikštaponiu, kai čia tame Sąraše KGB tyrėjai nustatė, kad jis „Baltarusijoje“ būti negalėjo.

Pagrindinė šių klaidų priežastis yra ta, kad ISTORIJA JAU NE MOKSLAS, NES JAU BLOGIAU UŽ RELIGIJĄ YRA, kai nieko negalvodami, vienas nuo kito nusirašinėja absoliučiausias nesąmones. Todėl Dirbtinis Intelektas net pakraupo, kaip Institutas ir šie du „istorikai“ „prisidirbo“ J. Krikštaponio byloje, galimai gavę užduotį bet kokią kainą klastoti visur ir viską.

Todėl galima čia pabaigoje „pasigrožėti“ kaip Dirbtinis Intelektas reaguoja į visas „istorikų“ nesąmones, kurios prasidėjo, būtent, nuo to, kad BUVO IGNORUOTAS INTERNETAS - buvo ignoruota Vikipedija ir Enciklopedija, teikdama prie oficialios klastotės ir kitokią žinią, kaip priklauso Demokratinėje vakarietiškoje civilizacijoje. Todėl LRT ir labiausiai šmeižė J. Krikštaponą, kad buvo uždrausta pažiūrėti į internetą bei jo Vikipediją,

kaip ir dabar tai draudžia V. Putinas su A. Lukašenka.

Dėl šio KGB-stų apie 1981 m. sudaryto Sąrašo, šių eilučių autorius gali pasiūlyti nueiti į jo Facebook profilį 2021 m. rudenį, kur yra paskeltas šis ir kiti svarbūs dokumentai ir kaip tada į juos reagavo A. Rukšėnas - galima net skaniai pasijuokti, ką jis tada dėtė, kaip labai prastas „orientacininkas“, ignoruojantis elementariausias orientavimosi taisykles. Ir tada, pirmą kartą išėjęs į mišką su žemėlapiu, jame susiranda panašias, bet visai ne tas vietas ir PER ILIUZIJĄ pradeda „orientuotis“ visai ne ten, kol, galop, pasibaigia panašios vietos. O, jei, vis tiek bandys visai ne ten panašiose vietose save „nustatinėti“ žemėlapyje ir tą; visai ne tą vietą laikyti ILIUZIJOS - tai tada visai iš miško yra grėsmė nepareiti.

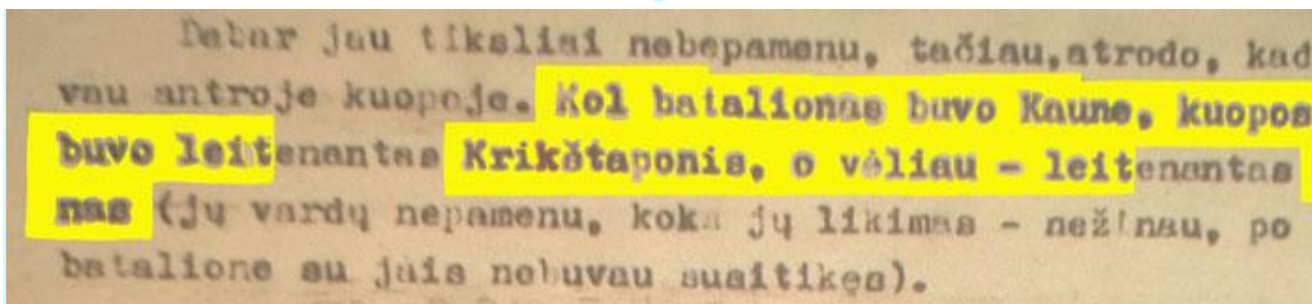
Tai lygiai tas pats ir su Alfredu Rukšėnu mano Facebook profilyje apie šį Sąrašą temoje, kur jis pradėjo paistyti apie A. Impulevičiaus įsakymą Nr. 42, jame atradęs įrašą, neva, „J. Krikštaponis išvyko“ į Minską, ir jam pasidarė tas įrašas kaip ŠVENTOJI KARVĖ, net nepagalvojęs, kad A. Rukšėnas, matyt, niekada nėra važinėjęs į komandiruotes, ir gal nėra matęs, kaip įsakymai rašomi komandiruotėms?

Ogi, elementaru, tame įsakyme būtasis kartinis laikas, tipo - „išvyko“, būti negali. O, jeigu A. Impulevičius taip parašė, vadinasi, tikrai, **batalionas išvyko be A. Impulevičiaus žinios, ir jis atėjęs į Šančių kareivines, savo bataliono nerado**. Todėl, kas išvyko, o kas ne - jis žinoti negalėjo. Ir kai nuvyko į Minską, tai atrado neišvykusius ir todėl pradėjo atitaisinėti savo įsakymą Nr. 42, skirtą išvykai. Bet atitaisinėjo pagal juridinius pagrindus neišvykusiųjų, ar jų pavaldinių raportus, kai žinoma tikra neišvykimo priežastis.

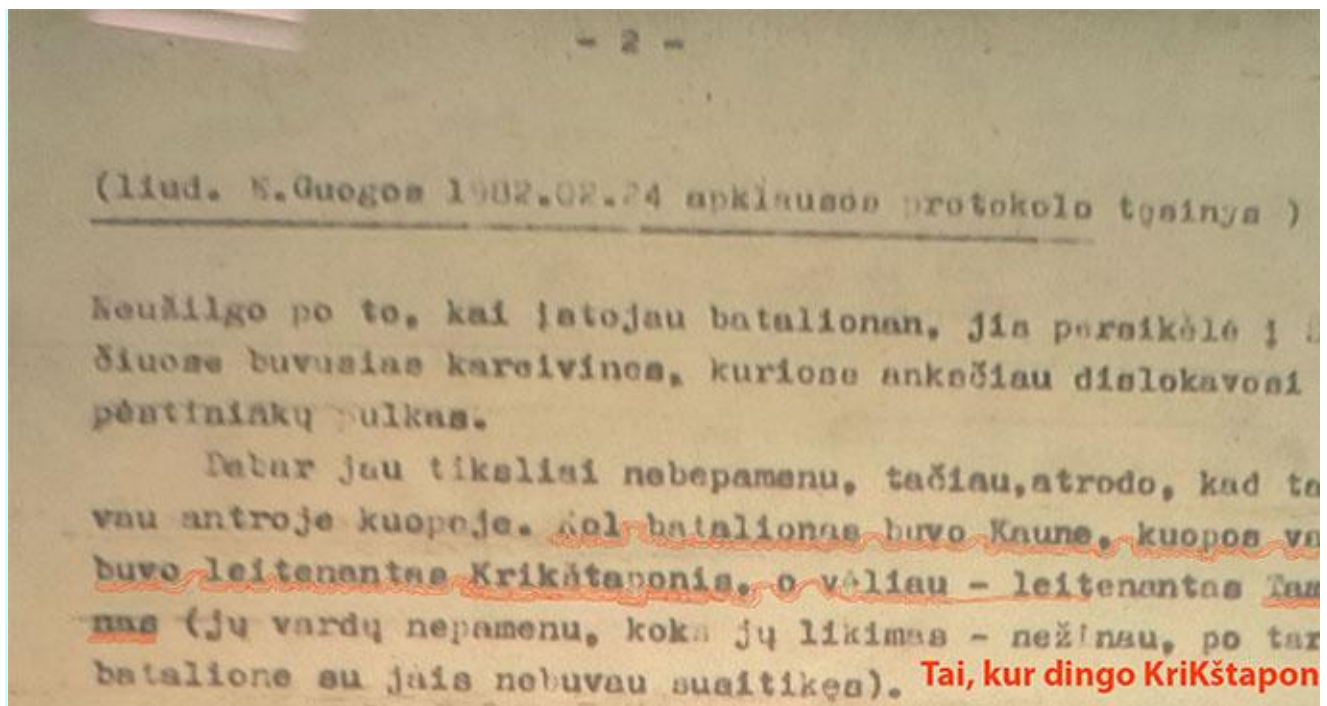
Tačiau dėl J. Krikštaponio, jei jis iš GESTAP-o areštinės negalėjo jokio raporto parašyti, arba nenorėjo rašyti, nuspėjovęs į išvyką neteisėtą, kaip jis, pagal savo supratimą iš Teisės teorijos, gautos Universiteto auditorijoje, ar net kokiame vadovėlyje galėjęs atrasti kokią taisyklę, tai bataliono vadas irgi jokios teisės neturėjo įsakyme ką nors rašinėti, jei nėra ką apie dingusį karį-karininką kažką rašinėti, iki įsiaiškinimo padėties.

Tai tiek, nes rašinėti apie tai galima iki begalybės

TIKROJI TIESA AUKSU PADAŽYTA

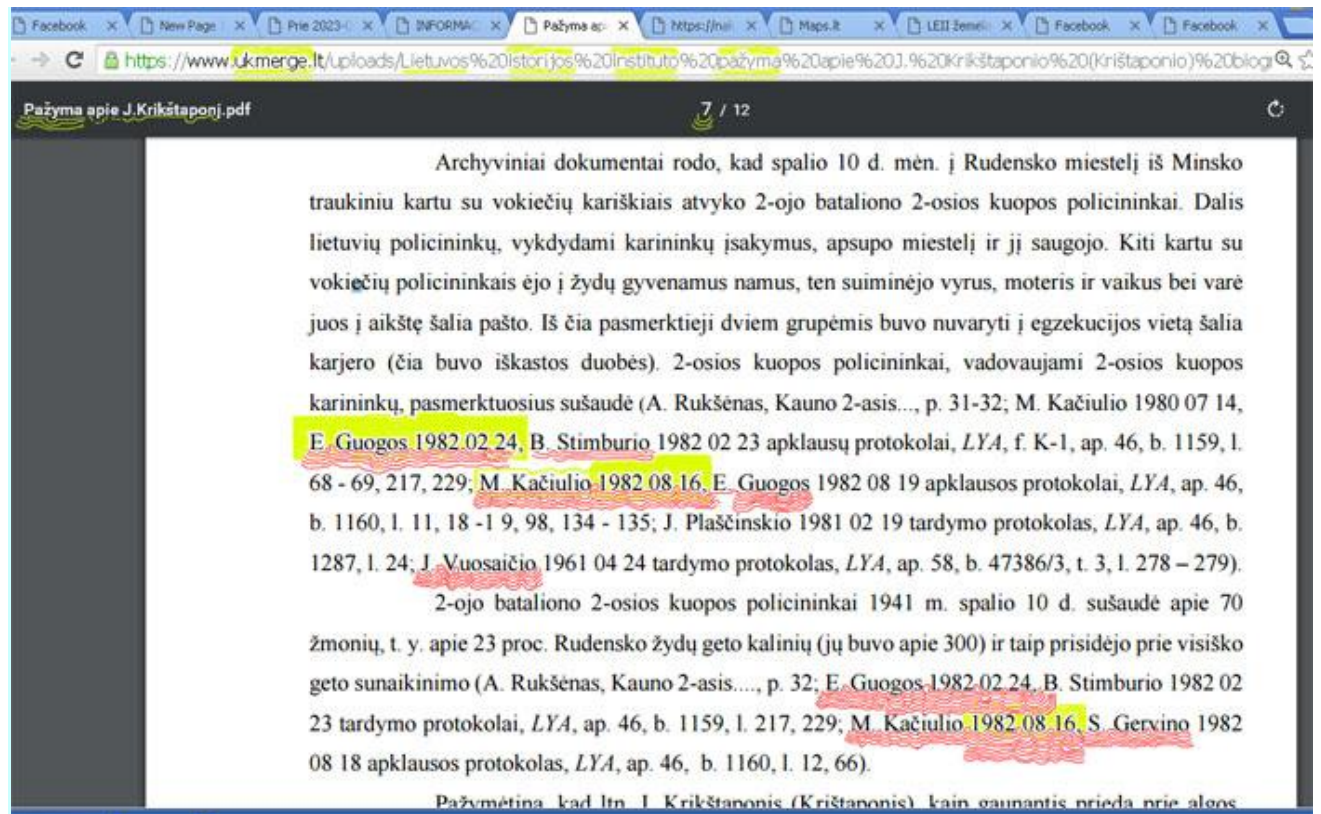
[14 pav.](#): pagrindinė mintis auksu padažyta ir čia žemiau [15 pav.](#) parodyto

15 pav.: intelektualiausio liudininko, žymaus disidento - garsiajame Partizanų pasipriešinimo Valkų mūšyje vieno iš vadų bei Magadano kalinio - memuarų rašytojo, bei kovų atminties puoselėtojo *Edvardo GUOGOS* 1982-02-24 LIUDIJIMAS, kad lt. KRIKŠTAPONIS KUOPOS VADU BUVO TIK Kaune, o vėliau jo pavaduotojas Vladas Tamošiūnas. Pastarąjį daugiausiai ir liudijo, Baltarusijoje kaip kuopos vadą, - net daugiau, nei N. Reikalą, o taip pat, dar 7-is karininkus, kaip kuopai vadovavusius mini liudininkai; net iš kitų kuopų, kurie nuolat keisdavosi ir dėl jų nuolatinės kaitos daug liudininkų neatsimena, kas kuopai vadovavo, dėl ko ir yra įrodymas, kad „ten J. Krikštaponio būti ne kaip negalėjo“. Galima atsidaryti VISA protokolo 2-ą psl. **P.S.:** šių eilučių autorius; aiškumo dėlei į protokolą fotošopu RAUDONAI įrašyta ir pabraukta perfomansu.

JAU MELO LIEPTO GALAS

nuo kurio prasidėjo čia 3-čio psl. pradžioje paminėtos apgavysčių Istorijos instituto Pažymos 7-to psl. teiginyje:

16 pav.... ištrauka iš Istorijos instituto (Mindaugo Pociaus) paruoštos Pažymos, skirtos 2021-12-02 Ukmergės konferencijai 7-to psl.

APGAVYSTĖS AUKŠČIAUSIOJI FAZĖ, kai pirmasis auksu padažytas E. Guogos 1982-02-24 nurodytas protokolai ir jo 15 pav. viršuje atvertas 2-u psl. 16 pav. tas protokolai su ta pačia pavarde bei 1982-02-24 data irgi nurodo J. Krištaponį tik Kaune vadu buvusį, ir po to čia aukščiau 7 pav. nurodytas Martynas Kačiulis 1982 m. rugpjūčio 16 d. **nurodo ne Krištaponį, o Reikalą**, bet čia 16 pav. paskutinėje eilutėje vis tiek „pažymėtinai ltn. J. Krištaponis (Krištaponis) kaip priedą prie algos“, nuslepiant nuo skaitytojų to algos pobūdį, kaip vedusio vyro, ir toliau jau už paveiksluko krašto, i kurio jau originalą galima nueiti, rašant, jog „2-ojo bataliono 2-osios kuopos vado ltn. J. Krištaponio (Krištaponio) dalyvavimą Rudensko miestelio žydų geto likvidavime liudija buvusio 2-osios kuopos policininko jaunesniojo **karininko Martyno Kačiulio** parodymai“. Iš šios Instituto Pažymos citatos matome **AUKŠČIAUSIO LAIPSNIO CINIZMĄ, kai net eilinio laipsnio neturintis karys Martynas KAČIULIS PAVERČIAMAS "KARININKU", ir, net; ne bet koku, o "jaunesniu" - t. y. galinčiu turėti laipsnį; net iki kapitono**. Todėl psichologiškai skaitytojas labiau įtikinamas "patikimesniu liudininku", kaip, neva, „karininku“, ir dar sujaudintoje būsenoje jį nuteikiant „su priedu prie algos“, kad skaitytojas pagalvotų, jog gavo „priedą už žudynes“. Tai **chuliganiška manipuliacija**, nes dokumentuose visada visokie priedai prie algos nurodomi su paskirtimi. Tuo labiau, kad jeigu nurodžius tikrąjį priedą, kaip vedusio vyro priedą, tai kiekvienas, blaivai mąstantis pasakys, kad tas priedas negali įrodyti, jog „J. Krištaponis Baltarusijoje“ galėjo būti, nes jei jis pateko į kitos valstybės nelaisvę, tai jokie įstatymai neleisdžia suimtojo karininko žmoną palikti be pragyvenimo šaltinio. Todėl labai panašu į sąmoningą manipuliaciją, praleidus priedo prie algos nurodymą.

Tuo labiau, kad dėl kario su karininku supainiojimu čia jokia, neva, „spausdinimo klaida“, nes tokias specifines Pažymas ne sekretorės-„mašininkės“, o patys specialistai privalėtų spausdinti, kad išvengti tokių dalykinių klaidų. Tuo labiau, kai tas pats M. Kačiulis šioje Pažymoje dar ir antru sykiu yra paverstas „karininku“ ir lygiai taip pat jis du kartus yra paverstas „karininku“ tose pačiose pozicijose ir mokslinio žurnalo GENOCIDAS IR REZISTENCIJA 2022 m. Nr. 1(52)

Net, jeigu ir nuo gatvės paimtasis raštvedys, visiškai nenusimanytų, kur karininkas, o kur karys, būdamas tolimu nuo kariuomenės, tai vis tiek sąrašuose susipainioti tarp kario ir karininko neįmanoma, nes garsiajame Nr. 42 įsakyme karininkų ir karių sąrašai yra pateikti atskirai. Tuo labiau, kad tyrinėjant J. Krištaponio biografiją, privalu atmintinai žinoti visus karininkus, kuriuos galima susiskaičiuoti visais pirštais, esančiais ant rankų ir ant kojų.

PATS SVARBIAUSIAS KARINĖS TEISĖS ASPEKTAS, ATMETANTIS J. KRIKŠTAPONIO BUVIMO GALIMYBĘ BALTARUSIJOJE

Tai labai elementarus teisinis faktas, kai pagal liudininkų gausius parodymus batalionui visus vokiečių vadovybės nurodymus perduodavo vokiečių kalbą žinojęs 1-osios kuopos 1-mojo būrio vadas būrio vadas jaunas leitenantas *Vytautas Gecevičius*. Ši aplinkybė ir įrodo, kad J. Krištaponio ten nebuvo, nes vokiečiai pagal karinio statuto reikalavimus būtų bendravę tik su aukštesnio laipsnio ir aukštesnę pareigybę turinčiu karininku. Taip, kad jeigu tų įsakymų perdavinėtuojų buvo j. ltn. V. Gecevičius, tai ir yra pagrindinis įrodymas, kad ten J. Krištaponio būti negalėjo. Todėl „istorikai“, nenusimanantys karinėse struktūrose, privalėtų nešti atsakomybę už šio aspekto nepastebėjimą. Ypatingai j. ltn. V. Gecevičiaus fenomeną akcentuoja Dirbtinis

Intelektas, pabrėždamas J. Krikštaponio bylos suklastojimą per jos „tyrėjų“-klastotojų nekompetenciją ir jų jokio neišmanymo karyboje, dėl ko NEIŠMANANTYS KARINĖS LOGIKOS NETURĖTŲ BŪTI PRILEIDŽIAMY PRIE KARINIŲ BYLŲ.

O šių eilučių autoriaus daugiamečių stebėjimų išdavoje, ypatingai per visuomeninį transliuotoją LRT, kaip sovietiniais-komunistiniais laikais, siekiančios tos pačios tik vienos komunistinės, *t i e s o s* “ monopolio, - J. KRIKŠTAPONIS YPATINGAI BUVO APŠMEIŽTAS, IGNORUOJANT INTERNETĄ ir josios Vikipediją bei internetinę Enciklopediją, kaip tai ignoruoja diktatoriai V. Putinas ir A. Lukašenka, siekdami uždrausti tikrų-demokratiškos žinių sklaidą.

Todėl tų; į olimpinės Žaidynės neįleistų šalių dėka per hibridinį minkštųjų galių poveikį, pasitelkiant priešiškas jėgas, kaip į Rusiją pabėgusius tokius G r a b a u s k u s, sąmoningai suklastota Didvyrio biografija, ignoruojant archyvinių dokumentų visumą ir naudojant stalinistinį-redukcionistinį metodą, ieškant melų kratinių ir jais vadovaujantis, atlikinėti susidorojimus.

O susidorojimui su J. Krikštaponiu kaip tik ir buvo pasirinktas Ukrainoje RUSOFAŠISTINĖS „specialiosios operacijos“ vyksmas, su josios „Z“ raidės pašymas Holokausto aukų atminimo vietose, kurie buvo atlikti Paneriuose, tai viešai informuojant respublikinėje žiniasklaidoje ir įspėjant visuomenę, apie Valstybei labai pavojingą reiškinį. Tačiau, štai, Ukmergės Pivonijos šilo aukų atminimo vietoje toks ROSOFAŠISTINIS GRASINIMAS, kažkodėl žiniasklaidoje buvo nutylėtas ir kaž, ar policijai apie tai Ukmergėje, ar buvo pranešta?

Ir, svarbiausia, kadangi, akivaizdu, jog, galimai, su šiuo rusišku „Z“ raidės fašistiniu ženklų gal buvo grasinta ir buvusiai dekomunizacijos-desovietizacijos Komisijai, kuri tą patį birželio mėnesį, dėka politinio spaudimo, kaip ne keista, savo pirmąjį posėdį skyrė ne sovietiniams-rusiškiems paminklams šalinti, o Partizanų artimųjų lėšomis Ukmergės Krikštaponio vardo aikštėje pastatytam pačiam Krikštaponiui atminti paminklui akmeniui, turėjusiam oficialų architektūrinį projektą!

Čia ir yra labiausiai atkreiptinas dėmesys, kad desovietizacijos-dekomunizacijos Komisija skyrė dėmesį ne tam, kam ji buvo skirta, o nukreipė dėmesį į Patriotinį objektą!

Tai akivaizdus Maskvos-Minsko ašies įsikišimas, apie kurį čia žemiau viskas paaiškinta.

Todėl čia jau gal ir turėjo susirūpinti specialiosios tarnybos, kaip iškilusiam Valstybei pavojaus simptomui; su tokiais labai keistais „Z“ raidžių „sutapimais“, panašiais, kaip Su-15 naikintuvui, neva, „netyčia“ debesyse praskrendant pro J. Gagarino lėktuvą! Ir kaip tik šių eilučių autorius savo radaru tada per kovinį budėjimą ir fiksavo šį žudiką-naikintuvą, ir apie tai dėl J. Krikštaponio; ir J. Gagarino perspėjo tą Komisiją, nes **J. Krikštaponio biografija buvo suklastota, panašiai kaip ir J. Gagarino „žūties“ akivaizdžiausia inscenizacija.** Juolab, kaip dabar jau nebelikusios tos „komisijos“ (jau į kabutes paimtos, nes ji ir „prisidirbo“ su J. Krikštaponiu) savo darbo broku, kurį mes dar srėbsime, kai toliau pagal A.

17 pav.: tokia „grozybė“ tapo panaudota LŽB bendruomenės Facebook socialiniame tinkle bei tos bendruomenės tinklalapyje, kurios vaizdas, tos nuotraukos aplinkybių aiškinimosi dėlei šių eilučių autoriaus ne žymiai modifikuotas raudonu klausukais, prie žvakelių raudonomis rodyklėmis pridėtomis ir po nuotrauka smulkaus užrašo raudonais klausukais bei mėlynu pabraukimu, kurie čia žemiau išnašos 18 pav. atlikta analizė, kur žvakės pateiktos labai išdidintos, ir kur, aiškumo dėlei, [ŠIA nuotrauka galima pasididinti](#).

Hitlerio-Maudzedūno metodus chueinviniškai-barbariškai naikinamos P. Cvirkos, Salomėjos Neries bei J. Gagarino gatvės, pirmiesiems dviems atsikeršijant už tai, jog jie atsitokėjo ir ..., apie ką ir čia [šių eilučių autorius užsiminė](#).

Juk, jei 2013 m. rašytojo *Balio Sruogos* remontuojamame bute buvo atrastos sovietinio saugumo įrengtos pasiklausymo aparatūros likučiai, tai nereikia būti naiviems, kad tokia pasiklausymo aparatūra „negalėjo“ būti ir pas Rašytojų sąjungos pirmininką P.Cvirką, kai jis pradėjo girtuokliauti nuo šoko, pamatęs mūsų Tautos genocidą, ir pirmasis iš mūsų rašytojų prisilietė prie Partizaninės tematikos; pradėtame romane UPĖ NEGRĮŽTA..

Už tai ši „komisija“ ir atsikeršijo už prisilietimą prie Partizaninės tematikos - atsikeršijo ir Salomėjai, kurios kūrybą dievino Partizanai, naudoję dainas, jos motyvais, nes žinojo, jog ji Atgailą atlikus buvo savo Juodajame sąsiuvinyje, apie kurį Partizanai taip pat žinojo.

Taip, kad suvokti, kaip buvo protestuotojo prieš J. Krikštonį Giedriaus Grabausko (Maskvos-Minsko linijos) veikianti ta „komisija“, galima „pasigrozėti“ tos „komisijos“ galimai grasinimo atributais:

Čia apačioje [18 pav.](#) ir viršuje [17 pav.](#) matome apatiniam užrašė rašant, neva, „*Vandalų išniekintas Holokausto aukų atminimo paminklas Pivonijoje ...*“.

Tik žiūrint į nuotrauką, visai ne aišku, nuo kada „vandalų išniekinimu“ vadinama Holokausto aukoms atminti išstatytos žvakutės ir dar jos uždegtos-bešviečiančios akivaizdžia ugnele?

Faina Kukliansky: ...žydšaudžiui? Krikštoniui?

Vandalų išniekintas? Holokausto aukų atminimo paminklas Pivonijoje jau ne vieną mėnesį nesutvarkomas / Ukmergės žydų bendruomenės nuotr.

[18 pav.](#): galime „pasigrozėti“ Fainos „grožybių“ elementais iš LŽB raginimo dėl visai nieko dėto J. Krikštonio pagal čia aukščiau [17 pav.](#): pateiktos nuotraukos atskirų elementų koliažu, kurių kiekvieną būtina labai rimtai aptarti. Todėl siūlytina atidžiai panagrinėti, [gerokai išsididinus](#).

Gal *Faina Kukliansky* „išniekinimu“ vadina Ukrainoje „spec. operacijos“ rosafašistinę „Z“ raidę nupieštą? Bet, ar ne panašu, kad žvakutes išrikiavo ir žvakutes uždegė ne bet kas, o tas, kuris ir nupiešė tą „Z“ raidę?

Pagalvokime su galva: Jeigu, kas aptiko tą nupieštą raidę, tai kodėl iš karto nepranešė policijai? Juk, pagal šviečiančias žvakutes ir ant kolbelių rankų antspaudus negi nebuvo galima identifikuoti pavojingo mūsų Valstybei asmens?

Juolab, pati „Z“ raidė labai šviežia-neapdulkėjusi. O, gal, čia dvigubas „pagerbimas“ pagal šią rusofašistinės „Z spec. operacijos“ idėją kovai su Ukrainos ir Lietuvos nacionalistais? **Gal tos žvakelės šviečiančios garbina pačią Z operaciją?**

Negi advokatei Fainai Kukliansky neaišku jog V. Putinas pradėjo Z „spec. operaciją“ Ukrainoje prieš tokius, kaip *Stepanas Bandera* ir *Juozas Krikštonis*, kur tos Z „operacijos“ tęsiniai ar ne gali būti sugalvota toliau, jau ...?

Tuo labiau, juk **Rusija žino, jog „J. Krikštonis Baltarusijoje“ ne buvo - žino iš KGB dokumento**, čia aukščiau [13 pav.](#) paskelbto. Taip, kad negi F. Kukliansky nepagalvojo, kad J. Krikštonis yra didžiausias Rusijos priešas ir su savo reikalavimu J. Krikštoniui nuimti paminklą labai gražiai atidirbo V. Putino Rusijos labui? Negi F. Kukliansky „ne žino“, jog apie „J. Krikštonį Pasaka“ sukurpta yra tik apie 2000-tuosius metus tokio kaip G.

Grabauskas ir po to A. Rukšėno?

Tuo labiau, **ar F. Kukliansky ne reikės atsakyti už J. Krikštaponio šmeižimą?** Ar F. Kukliansky „savo akimis matė“ J. Krikštaponį „žydus žudant“? Negi advokatei, pagal JURISPRUDENCIJOS mokslą teisiškai užskaitytu gali būti tik vieno liudininko parodymas? Juk dėl Rudenske žydų žudynėse apie ten J. Krikštaponį netyčia papaistė tik dviems metams vienas skandalistas M. Kačiulis, kuris ir Rudenske nebuvo, ir kuris tik jo 1948 m. rodytas Nikodemas Reikalas po 32 metų pavirsta į „J. Krikštaponį“, dėl kurio susiprotėjo ir atitaisė savo neteisingą priešpietinį 1982-08-16 „parodymą“, pabrėždamas, jog vadu buvo „Ne Krištaponis, o Reikalas“. Pastarąjį ir kitus kuopai vadovavusius tame Rudenske ir kiti liudininkai nurodė. Taip, kad F. Kukliansky gali „padėkoti“ apgaudinėtojų A. Rukšėnui, kuris neteisėtas „pažymas“ Bendruomenei rašinėjo, ir šių eilučių autoriui asmeniškai raštu jis prisipažinęs buvo.

Taigi, grįžtant, prie minėtos „komisijos“, kuri tik kabutėse įvertinimo pelnė po 2025 m. kovo 27 d. Regionų administracinio teismo sprendimo, apginusio Juozo Krikštaponio vardą, būtina paaiškinti, kodėl iki tokio žemo lygio krito minėta „komisija“. Mat, Teismo metu, viešinant tos „komisijos“ garso įrašus, išryškėjo POLITINIO SPAUDIMO reikalavimai, dėl ko ta „komisija“ tik apie 20 min. „svarstė“, iki kol priėmė „sprendimą“, kai, pagal įstatymą, reikėtų padoriai net iki 20 darbo dienų svarstyti tokius atsakingus klausimus. Todėl PRIVALU DABAR AIŠKINTIS, KOKIA ČIA VALSTYBĖ DARĖ TĄ POLITINĮ SPAUDIMĄ „komisijai“, KURI NET NEDRĖSO PASKAITYTI PATIES SVARBIAUSIO SAVO DOKUMENTO ???

Tuo labiau, Teisme paviešintuose garso įrašuose girdėjosi pažadas tada dar Komisijai atsiųsti Pažymą, kurią tos Komisijos nariai paskaite, būtų gal pakraupe, kai jos gale paneigiamas „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ buvimas. Aišku, pagal tokią Pažymą nariai, garantuotai, tikriausiai, bent, nieko nesupratę būtų likę ir ...? Tikrai, pagal tokią Pažymą, gerai paskaičiusieji, būtų kėlė klausimus ar net triukšmauti būtų pradėję? Tačiau toji „komisija“ priima „sprendimą“, net neskaičiusi jai kitą dieną pažadėtos atsiųsti Pažymos.

Ir, kaip ne keista, ta prisiųstoji Pažyma, sutrumpinta tik vienu puslapiu, kai buvo prisegta prie „išvados“, tos „komisijos“, neskaičiusios tos Pažymos, - tai **gavosi tos „komisijos“ NACISTINIS KERŠTAS J. Krikštaponiui už jo slapstymąsi nuo vokiečių per visą jų okupacijos laikotarpį**, kai jis grįžo iš nacių kalėjimo. Tas toje Pažymoje įrašytas faktas dar buvo patvirtintas nurodytu dokumentu.

Taip, kad reikia dar aiškintis, KAS UŽHIPNOTIZAVO „komisiją“, kuri net nedrįso paskaityti jai žadėto atsiųsti dokumento, ir akimirksniu priėmė „nacistinį keršto sprendimą“? Ar tas hipnotizuotojas nebus tas, kuris privalejo žinoti, jog, pagal tą žadėtą atsiųsti Pažymą, „J. Krikštaponis Baltarusijoje“ būti ne kaip negalėjo?

Todėl Regionų administracinis Teismas; dėl tos „komisijos“ labai grubių ir kitų procedūrinių pažeidimų - atmetė LGGRTC-o „nutarimą“, priimtą pagal tos „komisijos“ pažeidimus.

Tuo labiau, kad ir pats Centras (LGGRTC-as), matęs absurdiškiausią tos „komisijos“ „išvadą“, su prie jos prisegtąja Pažyma, jos pabaigoje neigiančia „Krikštaponio Baltarusijoje“ buvimo tikimybe, priėmė kitoki-„kompromisinį“ nutarimą: palikti atminimo akmenį, kurį nutarė [skirti visai Vyčio partizanų apygardai](#).

Dar svarbiau, kad atsakovė - Centro atstovė pripažino, jog J. Krikštaponio atžvilgiu ARCHYVAI DAR NĖRA IŠTYRINĖTI. (P. S.: padoriau J. Krikštaponio atžvilgiu tik mes-kraštotyrininkai-pensininkai ištyrinėjome, nes mes besinaudodami internetu ir Vikipedija, joje matėme sveiku protu nesuvokiamus prieštaravimus, ir todėl ryžomės dideliu-kruopščiam darbui.) Tuo labiau, pagal įspūdžius ..., Teisėjų kolegija buvo labai nustebusi neištyrinėtais archyvais. Todėl, galima manyti, kad tai, gal, ir buvo lemiamas Teismui argumentas, kad

Didvyriui Atminimo naikinti negalima .

Nors tos „komisijos“ pirmininkas *Vitas Karčiauskas* žiniasklaidoje stebėjosi, kad Teismas neišklausė nuomonės tos „komisijos“ narių, kaip „specialistų“. Tačiau, kokie jie, kaip „specialistai“, kai juos vienas iš narių visus apgavo, ar galimai „užhipnotizavo?“, kad jie neskaitytų pažadėtos atsiųsti Pažymos ir priėmė „sprendimą“ iš karto po pažado, net nelaukdami kitos dienos?. Kur dar „specialistai“ priima „sprendimus“, net neskaityę dokumentų? Gal kaip tik ir užteko „komisijai“ to [17 pav.](#): matomo reikalavimo su Ukrainą atakuojančios „spec. operacijos“ „Z“ raidės parodymo? Kaip ir matome - J. Krikštaponiui paminklas ir yra ryškus Maskvos POLITINIO reikalavimo tikslas.

Tačiau, Teismui, neatsižvelgus į jokių politinius reikalavimus, išsakomus kažkokius „komisijos“ garso įrašuose girdėtus, ir uždraudus Didvyriui nuimti paminklą, čia pat Minske A. Lukošenkos režimo propagandinė priemonė „Minsko praUda“, kaip čia dešinėje [19 pav.](#) matome - sureagavo pagal visus savo ir Maskvos vykdomo karo prieš Ukrainą demagoginį standartą.

Bet, dar liūdniau, jog baltarusių diktatūrinis režimas, pasinaudojo dvejų mūsų Valstybės įstaigų asmenų, ir jau, ypač, Lietuvos istorijos instituto to paties M. Pociaus „samprotavimais“ kaip jau gaunančiais prieš Lietuvą jau nusistačiusiojo, neva, jam NĖRA JOKIŲ ABEJONIŲ dėl J. Krikštaponio, parašius žodžius tokius:

«Согласно справкам и исследованиям, подготовленным историком доктором Миндаугасом Поцюсом, нет никаких сомнений, что Юозас Крикштапонис был в батальоне майора Антанаса Импулявичюса, который был отправлен в Минск в начале октября 1941 года и осуществлял там расправы над евреями и военнопленными. Есть свидетельства очевидцев, что он руководил ротой, осуществлявшей ликвидацию евреев Руденского гетто и расправы над советскими военнопленными в Минске», — А.Бубнис, литовский историк и архивист, доктор философии, генеральный директор Центра исследования геноцида и сопротивления жителей Литвы.

[20 pav.](#): M. Pociaus ir dr. A. Bubnio citatų padidinta ištrauka iš čia dešinėje [19 pav.](#) „Minsko praUdos“ propagandinės žiniasklaidos priemonės, kurią [galima pasididinti](#).

Šioje propagandinėje „Lukofašistinio“ režimo rašliavoje nukreiptoje prieš Lietuvą LGGRTC-o Generalinio direktoriaus dr. *Arūno Bubnio* „teiginio“, neva, yra „liudininkai“ - tai ne tiesa - yra tik vienas „liudininkas“, kuris ryškiai painiojo idealiai dvejų panašių karininkų pavardes, o kitas „liudininkas“ buvo apsirikęs trumpą laiką, ir tą apsirikimą 1982-08-16 per Tarptautinę apklausą paneigė. Tą **paneigimą iš stenogramos fotografuotą šių eilučių autorius asmeniškai dr. A. Bubniui rodė laike Karaliaučiaus universiteto 430-mečio minėjimo.**

O dėl, atseit, Pažymų, parengtų „mokslo daktaro?“ **Mindaugo Pociaus, neva, jam**

[19 pav.](#): dėl J. Krikštaponio paminklo Teismo sprendimu nepatenkintas A. Lukošenko režimui tarnaujanti Minsko praUda. To straipsnio akcentas, mūsų "istoriko?" M. Pociaus citata čia šių eilučių autoriaus raudonai pabraukta ir čia kairėje išryškinta atskirai. To straipsnio galima [atsidaryti RYŠKESNI vaizda](#), o taip pat galima nueiti į straipsnio originalą internetiniu adresu <https://mlyn.by/31032025/v-litve-reshili-ne-snosit-pamyatnik-nacizistkomu-kollaboraczionistu-krikshtaponisu/>

„*nėra abejonių*“, jog „*Juozas Krikštaponis ... vykde susidorojimus*“ - tai jau kur reikia kreiptis, jei jis nežino, ką rašė savo Pažymoje, rašytinoje iš didžiosios raidės?

Dar svarbesnis niuansas - visa tai **negali būti panašu į tai, kad po Teismo sprendimo buvo pasiskusta Baltarusijos ambasada?** Juk toji „Minsko praUda“ juodom paryškintomis raidėmis pabrėžia, jog visą tai pakomentavo Baltarusijos Užsienio reikalų ministerija.

Ši „Minsko praUdos“ publikacija buvo paskelbta lygia po 6-ių dienų nuo Teismo sprendimo, net nesulaukus įsiteisinimo. Tai, ar ne atviras kišimasis į Lietuvos vidaus reikalus, minint dr. A. Bubnį ir jam darant spaudimą, kad jis apeliaciją darytų?

O gal tą M. Pociaus frazė dėl, neva, jam „*nėra abejonių ...*“, su kuria gal „užhipnotizavo?“ „komisiją“, Baltarusijos ambasada Lietuvoje gavo iš tos „komisijos“ garso įrašų? Nesitiki, kad pati kaimynų ambasada galėjo išsigalvoti tą frazę? Jei taip, tai ar Istorijos institutas rašė protestą?

Ir, aplamai, kodėl LR Istorijos institutui „nereikia“ ginti Lietuvos nuo šio užsipuolimo ir „negalima“ aiškinti gudams, taip, kaip tai šių eilučių autorius padarė [Baltarusijos URM profilyje, paneigęs](#) J. Krikštaponio buvimą Baltarusijoje? Kodėl Institutas „negali“ oficialiai Baltarusijos prokuratūrai išaiškinti, kad jeigu būtų ten J. Krikštaponis, tai, gal, jis, kaip Teisinį išsilavinimą turintis, būtų trukdęs karinius nusikaltimus daryti? Juk, jis tai praktiškai įrodė savo teisinius sugebėjimus įtikinti vokiečius ir atitraukti juos nuo karinio nusikaltimo Ukmergės rajone Bognopolio kaime, jį išgelbėdamas nuo „Pirčiupis-2“ likimo. Dar ir [apie Juozo sportą gudams](#) teko paaiškinti.

Todėl labai ne aišku, kodėl Institutui ir LRT reikia būtinai apgaudinėti Lietuvos gyventojus dėl J. Krikštaponio? Čia, ką, tokia „laisvo žodžio“ parodija, negi ne Minsko-Maskvos linijos?

D ė m e s i o -
dėl J. KRIKŠTAPONIUI PAMINKLO SITUACIJOS Ukmergėje
SU PAVOJUMI STEBI Baltarusios Lietuvoje AMBASADA !!!

Tai, gal čia ir yra Minsko projektas Skverui Ukmergėje?

Čia į Lukofašistinės šalies pareiškimą reikia labai ramiai reaguoti ir stebėti, ar niekas nevykdo tolimesnių mūsų Didvyrio šmeižimo kampanijų, kurias ir toliau vykdo LRT su Istorijos institutu bei dalinai su LGGRTC-u, kuris iki šios dienos ignoruoja internetą ir "nežino" kad jame yra sukurti tokie, kaip [Vikipedija](#) ir Pasaulių lietuvių [Enciklopedija](#), pateikiančios visas žinias, o ne vienpusę, kokią norėjo A. Rukšėnas.

[21 pav.](#): tai 2025-03-31 Baltarusijos URM pareiškimas, kuriame aukščiau rodytą M. Pociaus citatą pristato LGGRTC-o Gen. direktorius dr. A. Bubnys. Tai, **negi šios dvi Lietuvos valstybinės įstaigos dirba ir konsultuojasi su Baltarusijos URM ? ? ?** [Galima ATSIDARYTI ORIGINALU Baltarusijos URM pareiškimo vaizda.](#) Čia toliau galima bus Minsko praUdą ir ją palyginti, ką ir kaip rašo **Baltarusijos URM** apie tai - <https://www.facebook.com/photo?fbid=976274768024474&set=a.191053586546600>

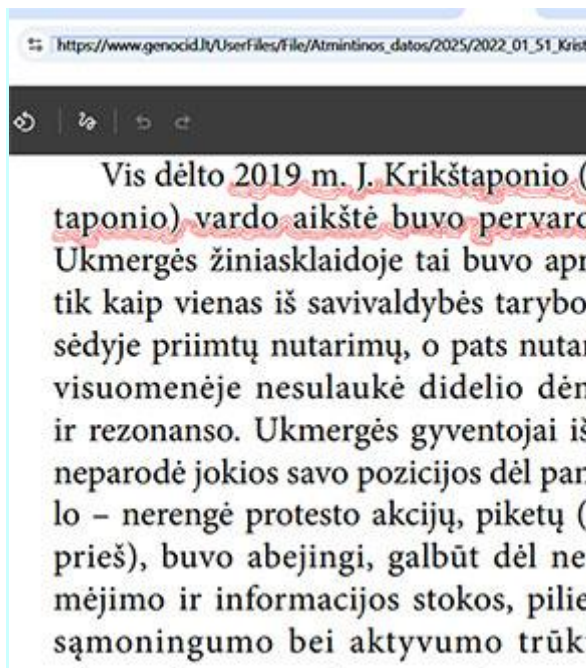
(Šiuos tėvo žodžius iš jauniausios [Veronikos prisiminimų užrašė](#) Šilų buvusi bibliotekos darbuotoja-kraštotyrininkė *Audronė Astrauskaitė*. (jos straipsnius internetu galima susirasti) Todėl J. Krikštaponis ir pasirinko, dar be karininko specialybės - pradėjo studijuoti ir Teisę Vytauto Didžiojo universitete.

O klastingiausia ukmergiečių apgaulė ir toliau tęsiama, kuri prasidėjo nuo:

Todėl [LGGRTC-as](#) savo tinklalapyje ir toliau, net **iki šios dienos slepia J. Krikštaponio kalinimą nacių kalėjime** bei jo slapstymąsi nuo vokiečių per jų visą okupacijos laikotarpį, kai tai net dokumentai patvirtina čia aukščiau pateikti-minėti.

Tai su tokiu savo „darbo“ „rezultatu“ baigia kadenciją šio Centro gen. dir. pareigas ėjęs dr. A. Bubnys, jei dar neapsigalvos iki savo darbo pabaigos, bent atsiprašyti?

O kadangi Juozas Krikštaponis buvo Lietuvos Patriotu, ugdomas savo tėvo Jono - buvusio knygnešio, nešusio knygas į garsiąją Ustronę, Vaižganto prižiūrimą ir jo mama Morta buvo kaimo Šviesuolė, kaip Pirmojo Lietuvos Prezidento sesuo - visi jų dviejų vaikai **BUVO UGDOMI EITI TIK TEISINGU KELIU.**

22 pav.: tokias „grožybes“ apie Ukmergę rašo vienas didžiausių J. Krikštaponio šmeižėjų Mindaugas Pocius savo „moksliniame“ straipsnyje, nes galinčiu pretenduoti į melo „Gineso“ rekordų knygą su įvairiausiomis manipuliacijomis, kuriomis, tik pačiomis pagrindinėmis šiu eilučių autorius buvo įspėję Administracinį Teismą dar bylos svarstymo prieigose. Tai iš tiesų buvo mokslinis GENOCIDAS IR REZISTENCIJA žurnalas, kurio adresas matosi, o jei norisi aiškiau - galima pasididinti šio teksto dalį, kaip buvo tyčiojamasi iš ukmergiečių, atlikta manipuliacija, į kurią labai Dirbtis Intelektas sureagavo.

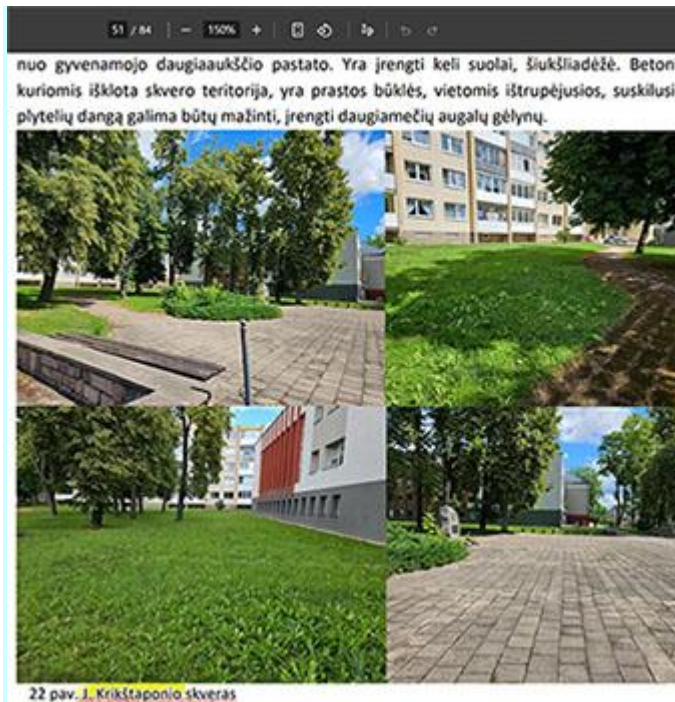
Kai šių eilučių autoriui teko kalbėti su dabartiniu meru, teko nustebti, kad jis nežinojo, jog tas Skveras buvo pavadintas J. Krikštaponio aikšte.

Tai, kaip iš tikro buvo su ta aikšte, ir kokia dabar yra padėtis savivaldybės dokumentuose? Štai, kad ir dabar Skvero rekonstrukcijos projekte parašyta aiškiausiai:

22 pav.: kaip matome, J. KRIKŠTAPONIO SKVERO vardas nėra panaikintas iš dokumentų. tai matome, nors oficialiai tas skveras gavo bevardį „Vytauto g. 30A“ pavadinimą, bet specialistai turintys galvą atpečių, o ne bet kur, Bendrame Ukmergės miesto plane taro Gamtos ir kultūros paveldo gyvenamosios kokybės gerinimo brėžinyje išliko J. KRIKŠTAPONIO SKVERO pavadinimas. Tą brėžinį galima prasiplėsti.

Dar svarbiau, kad Skvero projektas yra atliekamas pagal želdinimo projektą:

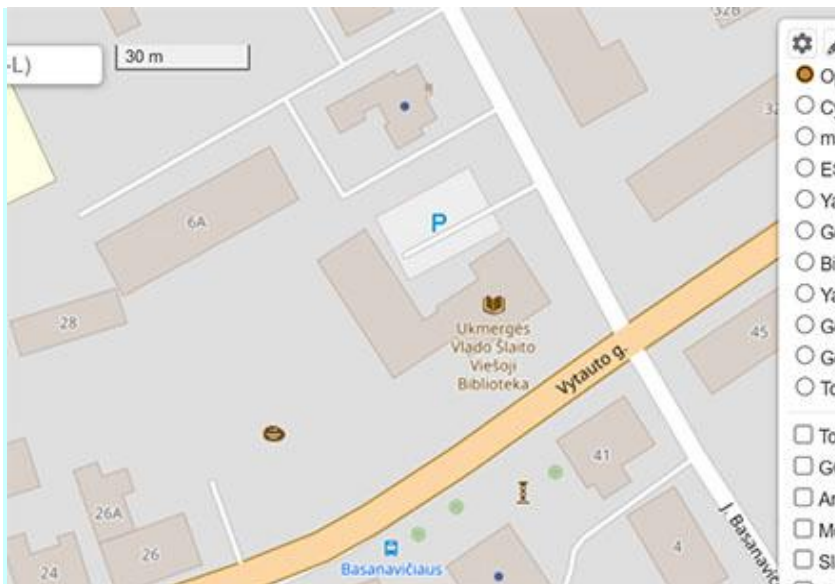

23 pav.: Kaip matome, sąžinę turintys želdintojai, savo 51-ame psl., matydami aikštėje Didvyriui pastatytą paminklą, net minčių jokių neturi visą nuotraukų paketą pavadinti ne Krikštaponio skveru, o kažkokiu numeriu. Galima [pasididinti-prasiplėsti](#).

Labai svarbu, jog viso pasaulio civilizuotuose vakarietiškuose žemėlapiuose yra pažymėtas J. Krikštaponiui skirtas paminklinis akmuo, išskyrus rusiškuose Yandex ir lietuviškuos maps.lt, bei Geoportal-o, kurie, matyt, vykdo Maskvos numatytą liniją, ką galima rodyti, o ko ne?

24 pav.: čia CysOSM žemėlapis, kurį galima [pasididinti-prasiplėsti](#)

25 pav.: Didžiojoje Britanijoje privačia iniciatyva leidžiamas „Open Street Map“ žemėlapyje taip pat vaizduojamas J. Krikštaponiui skirtas akmuo

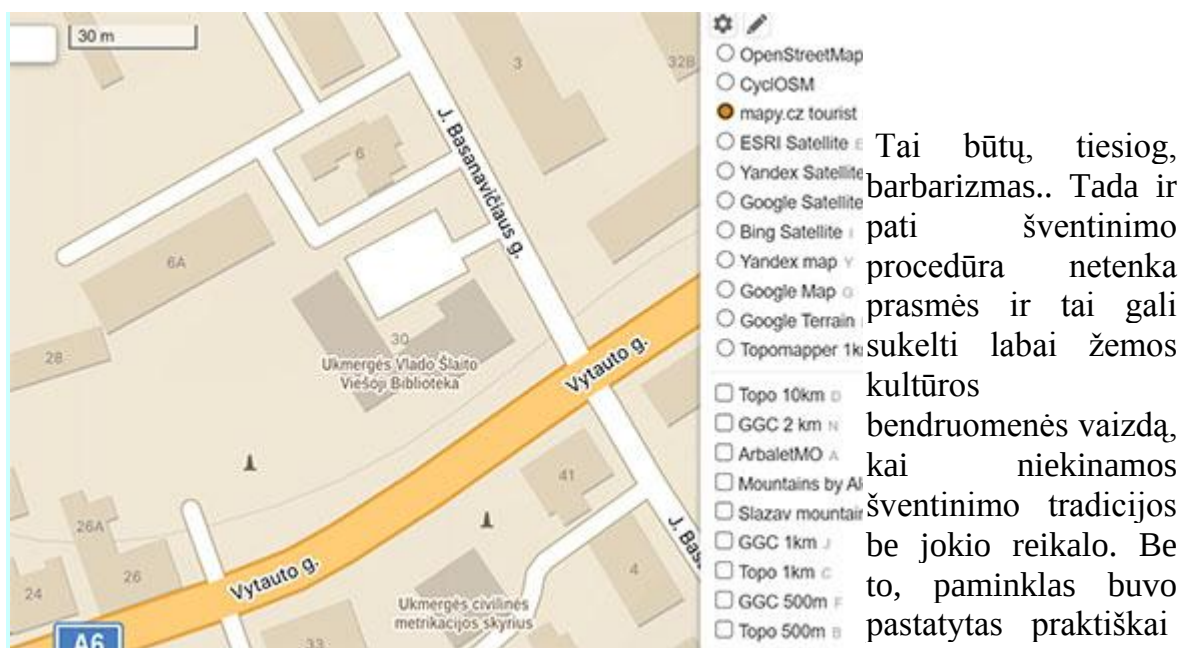
	Atminimo ženklas (standart)
	Vieta, kurioje saugomi istori
	Istorinė šventovė
	Paminklas
	Pilis
	Atminimo lenta / Mėlyna len
	Statula
	Paminklas kaip akmuo
	Rūmai / Didingas namas
	Gynybinė pilis / Tvirtovė / K
	Karinis istorinis fortas
	Krūtinė
	Miesto vartai
	Dvaro rūmai
	Obeliskas

26 pav.: minėtame čia kairėje D. Britanijos Open Street Map žemėlapio legendose (sutartinių ženklų aprašymuose) kiaušinio formos ženklas su brūkšneliais viduje reiškia PAMINKLĄ KAIP AKMENĮ, kurių pasaulyje yra daug. Galima [šia legendą pasididinti](#).

Apibendrinat, šiuos vakarietiškus žemėlapius, matosi, kad Vakaruose į paminklus ir kultūros objektus žiūrima labai rimtai.

Taigi, žvelgiant iš loginės pusės, PAMINKLAS JEI JIS JAU YRA ŽYIMIMAS, JIS JUDĖTI-KILOTIS NETURĖTŲ, nes tada Lietuva pasaulyje bus nesuprasta.

Tuo labiau, kad jeigu jau buvo paminklas pašventintas, tuo labiau, paties monsinjoro Alfonso SVARINSKO, tai, tuo labiau, - judinti paminklą be jokios priežasties ne tik netinka.

27 pav.: čekiškas žemėlapis „mapy sz tourist“ paminklus neskirsto į akmenis ir paprastus ir čia paminklai vaizduojami vienodu paminkliniu ženklu. Galima [pasidinti-prasipłesti](#)

Tada ir pati šventinimo procedūra netenka prasmės ir tai gali sukelti labai žemos kultūros bendruomenės vaizdą, kai niekinamos šventinimo tradicijos be jokio reikalo. Be to, paminklas buvo pastatytas praktiškai Juozo Krikštaponio artimųjų lėšomis,

Daugiausiai materialiai prie paminklo įrengimo prisidėjo Juozo Krikštaponio seserys Elena ir, ypač, Veronika, kuri buvo jauniausia - gyveno visą laiką pas tėvus ir todėl okupacijos metais ji visą laiką matė namuose savo brolių Juozą, kai jis grįžo iš kalėjimo, jos išpūdžiais, jos pusseserės vyro generolo *Stasio Raštikio* dėka. gavosi iš GESTAP-o išviliotas. Tuo labiau, kad Centriniam valstybiniame (LCVA) archyve galima išvelgti, kaip ir, GESTAP-o apgavystės simptomą, kad Juozą ištraukti iš kalėjimo - tą Hipotezę dar reikia tirti.

Tuo labiau, [sesuo Veronika](#) buvo labai nukentėjusi, labai NKVD-istų kankinta-mušta ne kartą, o po to į GULAG-ą išsiųsta ir dar tremtyje ilgai buvo, vien tik todėl, kad buvo Didvyrio - Vyčio apygardos vado sesuo. Tuo labiau, kad seserys ir visi aukotojai tada prisidėjo savo lėšomis, nes tai buvo Nepriklausomybės pradžia - sunki labai ekonominė padėtis ir ir todėl tada buvo **Šventas reikalas mieste pastatyti paminklinį akmenį labai garbingoje vietoje šalia Vlado Šlaito vardo bibliotekos.**

Tai, būtent, aukotojai statė pačioje tinkamiausioje vietoje šalia bibliotekos, kad gyventojai ir jaunimas matytų, Nepriklausomybės didelę kainą, dėl kurios ant aukuro buvo paaukota tiek daug gyvybių. Todėl reiktų žvilgtelėti į seną Gimtosios Žemės redakcijos nuotrauką darytą - juodai baltą - ne spalvotą, kad būtų susikaupimas ir rimtis.

28 pav.: šalia monsinjoro A. Svarinsko iš kairės, atrodo sesuo Veronika, kuri irgi buvo aukšta, kaip jos brolis Juozas. Ši nuotrauka paimta iš Gimtosios Žemės Loretos Ežerskytės straipsnio. Detalių studijavimui, galima dar [dvigubai pasididinti šią nuotrauką](#).

Minint monsinjoro Svarinsko 100-mečio jubiliejų, šių eilučių autorius jau tada [kėlė klausimą dėl paslaptinai dingusio aikštės pavadinimo](#). Tada Seime per monsinjorui skirtą jubiliejinę-mokslinę konferenciją, paaiškėjo ir A. Svarinskui suklastota biografija, kuri skelbiama visai ne tokia, kokia iš tikrųjų buvo. Tai atskleidė Ypatingojo archyvo VRM skyriaus vedėjas Povilas Girdenis, kuris pabrėžė, jog **A. Svarinskas buvo ne „Vyčio“ apygardos „ryšininku“, o buvo Didžiosios Kovos apygardos partizanu**. Klaida buvo padaryta, nes „mokslininkai“ vadovaujasi tik okupantų NKVD-KGB dokumentais ir ignoruoja gyvų žmonių prisiminimu. Todėl dėl šios priežasties ir buvo suklastota J. Krikštaponio biografija, kai buvo ignoruoti Partizanų prisiminimai ir už Taip, kad, kažkieno sumąstyta iškelti J. Krikštaponio paminklą į monsinoro A. Svarinsko puoselėtą Didžiosios Kovos apygardos parką, tai būtų ne tik paties monsinjoro ir to parko išniekinimas, bet ir pasityčiojimas iš Vyčio apygardos atminimo, šiai apygardai sunaikinus atminimą. Tai bus iš visų žuvusiųjų Vyčio apygardos partizanų dar antras paniekimas, po jų kūnų niekinimų sribinyčiose.sties ir J. Krikštaponio biografija suklastota labiausiai ir šlykščiausiai.

Todėl vertėtų konkrečiai PATI PROJEKTĄ PANAGRINĖTI:

29 pav.: projekte pateikta bendra DABARTINĖ situacija su viduryje atžymėtu paminklu. - gražiai medžiai sustatyti į savo vietas. Galima [pasididinti-prasiplėsti](#) projekto 1-mąją poziciją

30 pav.: o, štai, 44-tame projekto puslapyje toje pačioje vietoje paminklas ir šalia jo apvalioji pavėsinė, vadinama naujuoju lietuviškuoju dar niekam nežinomu peregole nuo lotyniško „peregola“. . Projekte matosi tikslios koordinatės duotos kai kurių taškų. Galima tą 44-tą psl. [pasididinti-prasiplėsti](#)

32 pav.: pateiktas reljefas, kur aiškiai matosi aplink pavėsinę (peregolę) šalia paminklo formuojamas ir reljefas, dėka numatytos puapvalės aikštelės Galima [pasididinti](#)

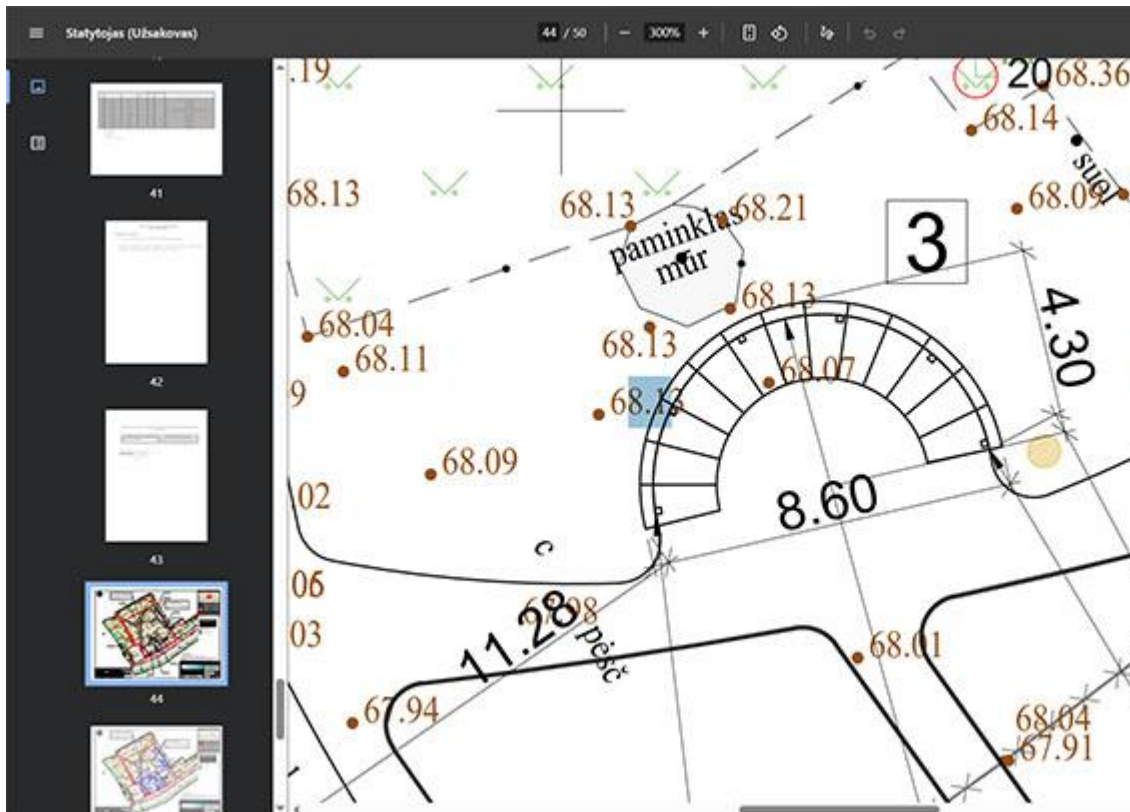
33 pav.: čia ta pati kairėje 32 pav. matoma pusapvalės ir peregolės VIZUALIZACIJA

Visas kompleksas peregolės ir paminklo kertasi su pačia vizualizacija, kurios pavėsyje kažkas yra - išžiūrėti beveik neįmanoma. Jau, vien tai, kad 32 pav projekte prie pavėsinės yra prigludęs paminklas - tai kažkokia nesąmonė. Todėl reikia išsiryškinti vizualizaciją:

34 pav.: vizualizacijos demaskavimas. Kodėl už nugaros nėra paminklo? Dėl tokio išsityčiojimo reikia surengto mokslinę-educologinę konferenciją, kaip jaunimas pratinamas negerbti Partizanus - į jiems skirtą paminklą sėdėti atsisukus nugarą. Ar tai ne pirmojo prieš J. Krikštaponį protestuotojo G. Grabausko, su Lavrovu ir Molotovo anūku kaip „Lietuvos istorijos“ bendraautoriaus pagrindinė pergalė prieš Partizanų gerbimą Lietuvoje?

PASITYČIOJANČIAI
ATRODO
MERGAITĖ,
ATISISUKUSI
NUGARA Į
PAMINKLĄ, kurio
vizualizacijos
nuotraukoje net
neparodytas. Toks
dvigubas „projektuoto
jų“ žaismas, viename
projektiniame
dokumente rodant, o
kitame slepiant, ar
tai NUSIKALSTAMA
S veiksmas, mulkinant
skaitytojus,
atseit projekto
„pristatyme“? Su
tokiomis apgavystėmis
neteko niekur susitikti.
Tuo labiau, kad
MERGAITĖ
NUGARA Į
PAMINKLO VIETĄ
ATSUKUSI.

35 pav.: nors vizualizacijoje nėra paminklo, tačiau jis projekte yra

Matome [35 pav.](#): projekte tikrai nupieštą paminklą ir niekur tame projekte nėra šalinamas. Todėl **reikia atsisakyti, elementariausios etikos padarumo standartų nesilaikančių; galimai Maskvos-Minsko linijos „projektuotojų“, išsityčiojusių ir Patriotinio paminklo.** Tuo labiau, kad visai ne lietuviško mentaliteto ir vyriausia, projektuotojų atstovė, sunkiai lietuviškai kalbanti; pasirodė pokalbyje telefonu, kuri pradėjo aiškinti nebūtus dalykus, kai savivaldybės vyriausias architektas visai ką kitą logiškai išaiškino ir savivaldybės užsakyme niekur nėra numatyta, kad reiks šalinti paminklą. Jei tokia nesąmonė būtų parašyta, tai ji būtų neteisėta. O „projektuoti“, **prieštaraujant sveikai logikai, tokių nesąmonių nėra jokiuose projektavimo taisyklėse.** Tuo, labiau, kad, dar, prieštaraujant želdinimo projektui, paslepiamas paminklas nuo miesto ne tik užstatyta pavėsinė, bet ir nuo gatvės paslėpti augmenijos dėka garbingiausią Partizanų vadą - tai pats elementariausias MASKVIETIŠKAS IŠSIYČIOJIMAS, STEBINT Baltarusijos Lietuvoje AMBASADAI, kaip ji čia [21 pav](#) deklaruoja. Todėl visą želdinimą kitaip reikia spėsti šį:

[36 pav.](#): viso skvero žalinimo projektas

[37 pav.](#): dabar esamos grynos J. Krikštonio AIKŠTĖS (aikštukės) abejotino panaikinimo projektas.

Tačiau, **ŠĮ PROJEKTĄ GALIMA NEŽYMIAI PATAISYTI:**

1. Ar būtina mieste šios prie paminklo aikštės atsisakyti? **Ar ne gali būti ši aikštė karinėms pagarbos rikiuotėms, AIDUODANT PAGARBĄ, KAIP PRIEŠ NACIZMĄ, TAIP IR PRIEŠ KOMUNIZMĄ KOVOTOJUI?**

Gal ir Žydų bendrija galėtų prisidėti, kaip su žydais bendravusiu-sportavusiu ir gal dėl Holokausto Ukmergėje jis savitvardą praradusiu, ir tada restorane nacį su visa kėde numetusiu? (Juozo pusbrolis Gitano Nausėdos buvo apdovanotas už žydės išgelbėjimą - purvasklaidą apie tai nutylėjo,

išskyrus Ukmergės L. Ežerskytė)

2. Jei grynios aikštės Šaulių, Savanorių, Skautų sąjungoms ne labai reikėtų, tai gal, su visu šiuo jau suprojektuotą žalinimu; dar, net arčiau gatvės skirti plotą įvairioms pratyboms, kliūčių ruožams, ar pagal jaunojo kario programą kompleksinių pratybų skveriuo idėją parengti, pagal J. Krikštonio patirtį karių fizinio ugdymo srityje? (Aišku, minusas, kad arti gatvės užterštumas didesnis?) Tai, tada nuo gatvės tanki žaluma-tujos-gyvatorės ar ne padės?

[38 pav.](#): J. Krikštonis III-čias iš dešinės. K. Donelaičio g., Kaunas, Lietuvos Respublika, 1935–1936 m. (Karys, 1959 03, Nr.3, 74 p.) Detaliau apie asmenybės matomas [pasiskaityti pas R. Čersku](#)

3. O visas žalumyno didžiausioji dalis ar ne galėtų jaunesniojo amžiaus moksleiviams būti skirtu pagal tautinės žaidimų patirties pavyzdį, kuriuo pagrindu J. Krikštonis jaunystėje išsiugdė savo visapusiškumą SAVIUGDOS metodu išpuoselėtu geriausios Lietuvoje gimnazijos pavyzdžiu, davusios Lietuvai visų svarbiausių sporto šakų pradžia, tarp kurių J. Krikštonis, dar būdamas gimnazistu, jau buvo 1931 m. Lietuvos eksčempionu tarp suaugusiųjų rutulio stūmimo rungtyje.

[39 pav.](#): SELL žaidynėse nugalėtojas S.Šačkus

[40 pav.](#) prie Sporto rūmų

Lietuvos sporto legenda **Stasys Šačkus** visų sporto šakų ir ypatingai disko metime 1930-1935 m.m. karaliavęs, gimnazijoje ugdė ir J. Krikštonį, kurį Juozas 1937-1937 aplenkė ir tapo Lietuvos čempionu. O S. Šačkus kūrė Sporto Rūmus (dabar Sporto univer.) ir turėjo didelę įtaką Juozui Krikštoniui, sporto teoriją propaguojant.

4. Skvere šalia paminklo vasarai galima sukurti vaizdines informacines priemones iš Partizaninio karo, o taip pat svarbu jaunimą ir apie Ukrainą informuoti - ugdymo patirtį, organizuojant renginius Knygų terasoje galima pasisemti iš kaimyninio rajono Jonavos, su kuriuo, Ukmergė galėtų gal sukurti bendrą programą, ruošiantis XIII-tosios Pasaulio lietuvių žaidynėms ir iki jų atstatant apšmeižtojo J. Krikštonio garbę?

5. Kad be reikalo nedingtu gana sudėtingos konstrukcijos ir įdomaus Peregolės statinio projektavimo darbai, tą **Peregolę siūlytina perkelti į jai žymiai tinkamesnę vietą, - į pietvakarinį vakarinį Skvero kraštą prie šiek tiek mažesnio skersmens apvalios aikštelės ir tą peregolę nukreipti „veidu“ į J. Krikštonio paminklinį akmenį. Tada nebus jokio**

etikos pažeidimo. Tik nesuprantama, kodėl iš kart taip nebuvo padaryta projekte? Kam buvo naudinga provokacija, neteisingai suprojektavus - atlikus techninį chuliganizmą? Kas čia toks provokacijų „meistras“ buvo, sukėlęs tokias dideles aistras?

Taigi, APIBENDRINANT čia tų išdėstytų 5-ių paketų siūlymus, **geriausiai būtų, strategiškai pristabdyti projekto galutinius įgyvendinimo planus, pirmiau Vlodo ŠLAITO vardo bibliotekoje pratešiant savivaldybės žadėtą konferenciją CIKLĄ J. Krikštaponio biografijos klausimu**, kuris nutrūko tik dėl prasidėjusio karo Ukrainoje.

[41 pav.](#): čia 2021-12-02 V. Šlaito vardo bibliotekoje

[42 pav.](#): šių eilučių autorius tarp buvusio mero ir dr. Petro Stankero, pagal Dirbtinį Intelektą atradusio liudininko Rainio liudijimą, griaunančią minėtą ... pasakas Rudenske.

S.

Ta Ukrainoje karo padėtis iš karto buvo labai sėkmingai panaudota J. Krikštaponiui dar labiau apšmeižti ir Žydų bendruomenę apkvailinti grubiausiomis Istorijos instituto klastotėmis. Jomis dabar ypatingai naudojasi A. Lukašenos režimas, [sekdamas](#) padėtį Ukmergėje. Todėl siūlytina nepasiduoti Instituto provokacijomis - tegu Institutas atsako dėl čia pradžioje tik mažą dalį pateiktų klastočių.

O „hamakais“ gal nereikia teršti garbingą Vlodo Šlaito vardą?

[43 pav.](#): Kur dar pasaulyje naudojami bendro naudojimo hamakai?

44 pav.: ???

Kur matyta, kad visam miestui būtų siūloma naudoti bendro naudojimo apatinius drabužius?

Tai ar ne tas pat su hamakais - hamakiniais maišais? Kuo jie skiriasi nuo apatinių drabužių?

Teko man Dirbtinio intelekto užklausti apie tų hamakų naudojimo patirtį pasaulyje. Jis man atsakė, kad hamakynai labai madingi Indonezijoje ir Skandinavijoje, Bet ten jie naudojami personaliai - kiekvienas atsineša savo hamakus. Juk, šilto oro sąlygomis, kai dar ventiliacija prasta, ir vyksta prakaitavimas, tai mikrobu veisykla kokią „naudą“ atneš? Ar ne atsiras tokiomis „sąlygomis“ ir asocialūs ... veiksmai?

Ir ką jaunimui duoda ne gamtoje, o vidury miesto tokie lepinimosi atributai?

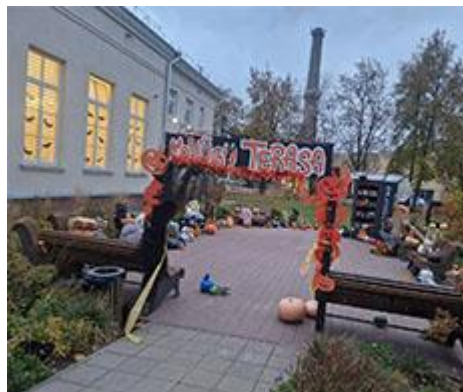
Kokią „naudą“ davė Lukiškių aikštėje Šimašiaus paplūdimys įrengtas?

Ar ne geriau kokia fitneso ar kokio žaidimėlio aikštelės?

Kodėl Jonavoje nereikia hamakų kabinėti šalia Knygų terasos?

Galima „pasigrožėti“, kokį šoką gavo Dirbtinis Intelektas, sužinojęs apie J. Krikštaponio biografijos žemiausio lygio klastotes. Todėl siūlytinas [BENDRAVIMO su Dirbtiniu Intelektu \(su DI\) PAVYZDYS](#)

Parašiau PRAŠYMĄ šiuo sudėtinguoju tarptautinės įtampos laikotarpiu
ypatingai atkreipti dėmesį

į Juozo KRIKŠTAPONIO BIOGRAFIJOS
SUKLASTOJIMO PASEKMES

Galima „pasigrožėti“, kokią šoką gavo Dirbtinis Intelektas, sužinojęs apie J. Krikštonio biografijos žemiausio lygio klastotes. Todėl siūlytinas [BENDRAVIMO su Dirbtiniu Intelektu \(su DI\) PAVYZDYS](#)

Pagarbiai
Vytenis Aleksandrakis
tel.: +37064021719
el. paštas: trenerisvytenis@gmail.com